

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 21
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА ПЛЕНУМА НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН
СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 14 МАЙ 2016 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩИ: Екатерина Захариева - Министър на правосъдието и Димитър Узунов – Представляващ ВСС

ОТСЪСТВАТ: Даниела Костова, Елка Атанасова, Васил Петров
Румен Боев,

/На заседанието не присъства Теодора Точкова – главен инспектор на Инспектората към Висшия съдебен съвет/

/На заседанието присъства Димитър Тончев - главен секретар на ВСС/

/На заседанието присъстват Благовест Пунев - ръководител на работна група и Любомир Талев – директор дирекция „Съвет по законодателството” към Министерство на правосъдието/

/Откриване на заседанието - 9.40 ч./

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: Добър ден, колеги. Откривам днешното извънредно заседание на Висшия съдебен съвет, с единствена точка – Обсъждане на Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт.

Има ли някакви коментари и предложения по дневния ред? Няма. Гласуваме ли го или не го гласуваме? /Чува се: Не./ Не.

Кой ще докладва? Нямате становища? Ще го обсъждате сега?

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Да.

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: Само да Ви обърна внимание, че, тъй като различни хора са го писали, от различни участвали, за съжаление след като го изпратихме, но има вариант, в който са изчистени техническите грешки, които ние сме забелязали. Аз ще Ви го изпратя преди заседание, но това не е важно, защото те са технически, мисля, че тези неща. Моята молба е да се фокусираме върху принципните неща, защото техническите колегите вече са ги коригирали.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Точно това ни е идеята. Просто моделите на отделните институти да обсъдим. И ако имаме принципни възражения те да бъдат изразени.

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: Да. Това е най-конструктивното и най-полезно ще бъде за нас, също.

Откривам дебата. Кой иска думата? Г-н Цацаров, заповядайте.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Уважаеми колеги, аз ще бъда съвсем кратък.

На първо място, нямам каквито и да е възражения по отношение на формулировките, които съществуват в глава 6 „Прокуратура”. Още в предното заседание съвсем ясно казах, че те са разработени в пълно съответствие и диалог с Министерство на правосъдието. Така че по отношение на глава 6 премахването на формулата, според която прокуратурата е единна и централизирана, и всеки прокурор е подчинен на по-горестоящия, а

всички заедно на главния прокурор, както и всички други елементи от глава 6, включително и в правомощията за командироване, ние сме напълно съгласни с тях и на практика те са работени заедно с Министерство на правосъдието.

Това не значи, че сега с това си изказване, което ще се постарая да бъде максимално кратичко, ще изчерпя други възражения, ако те съществуват, тъй като така или иначе те ще бъдат представени в писмен вид при обсъждането на законопроекта пред Правната комисия.

Това не изчерпва всичко, но съвсем кратко.

Обръщам внимание върху два момента. Първият е този, който съм внесъл, или си позволих да внеса вчера, с едно писмо, което е качено на Вашите монитори. Моето предложение е, зная, че то не е особено популярно сред една част от, да я нарека, магистратската общност, е законопроектът да предвиди преходна и заключителна разпоредба, с която нанесе съответни изменения, писмото е адресирано и до министъра на правосъдието, с която да нанесе изменения в Кодекса за социално осигуряване.

Към настоящия момент действащата нормативна уредба позволява, при навършване на 57-годишна възраст и съответно наличие на другите предпоставки, действащи, работещи следователи да се пенсионират. След като се пенсионират те получават пенсия и едновременно с това те получават, разбира се, и трудовото си възнаграждение, защото за тях не се прилага преходната разпоредба, която им дава правото за и по-раншно приключване на трудовата дейност, поради факта, че те приключват трудовата си дейност на 65 години. Проблемът не е в това, че действащата нормативна уредба дава право на следователите да получават заплата и пенсия. Тоест, проблемът не е да

ликвидираме, или поне аз така мисля, привилегията за самите следователи. Проблемът е, че, за мен е много несправедливо това да съществува за следователи и в същото време да не съществува на първо място за съдии и на второ място за прокурори. Тоест, според мен тази привилегия трябва да бъде ликвидирана. Ликвидирането ѝ трябва да стане или чрез промяна в преходната разпоредба на Кодекса за социално осигуряване, която предвижда тази възможност, или просто чрез промяна в самата ал. 2 на чл. 69 от Кодекса, като там се заличат думите „следователи” и несъществуващата към момента категория „младши следователи”.

Пак повтарям, аз поех задължението да го направя това предложение, тъй като на много от отчетните събрания на колеги от окръжни прокуратури чух изключително силни възражения срещу тази, да я нарека, несправедливост.

Трудно можем да кажем, че трудът на следователя заслужава това, а трудът на съдията или на прокурора не заслужава това. Ако трябва да сме честни, никой труд не заслужава това. Всеки труд заслужава работна заплата и след приключването на трудовата дейност получаването на пенсия. /Намесва се Д. Узунов: Мотивите какви са били на законодателя?/ Аз казвам моите мотиви за отмяна. Мотивите на законодателя, при положение, че законодателят все още работи дори и с два противоположни термина „младши следовател” и „помощник следовател”, показва, че това е останало от време оно. Моите уважения, но трудно можем да приравним работата на следователя с тази на летеца, на водолаза и да бъде първа категория труд. Но на това може да се опонира.

Още един детайл, на който си позволявам да се спра. Това е чл. 55, ал. 4, ако действително това съществува или ще продължи да съществува.

Проверката за почтеност по предходната алинея задължително включва деклариране и проверка на обстоятелствата, свързани с имуществото и конфликта на интереси, предвидени в този закон, както и изследване с полиграф. Това остава ли в проекта? Имам предвид изследването с полиграф? Член 55, ал.4. /Ек. Захариева: Това е на експертите към Инспектората, ли?/ На мене ми е ясно, че е на експертите в Инспектората. /Ек. Захариева: Не, не, само питам, защото.../ Няма значение дали е на магистрати, дали е на експерти в Инспектората, или на някой друг. Има множество системи, които предвиждат така наречената проверка за почтеност. Ползват се дори и специалните служби на много страни, но изследването с полиграф, смея да го твърдя от криминалната практика, е толкова несигурно, колкото и сигурно. Затова моето предложение е това изследване с полиграф да бъде премахнато, защото, първо, полиграфът никъде в никоя правна система, мисля, че само /но може и да излъжа/ на някои страни системата се ползва като някакво доказателство. Второ, не може да изследваме експерти с полиграф, като криминални престъпници. И трето, резултатът от полиграфа, въпреки че органите на полицията вярват в него безрезервно, в 90 % от случаите се оказва ясно какво. Тоест, трябва да се предвиди формулировка, която да касае изследване, проверка за почтеност, система от методи и прочие, но както е „изследване с полиграф“, ако ще го предвидим, колкото е възражение за това, това да го има за магистрати, толкова е възражението това да го има и за експерти.

Запазвам си, разбира се, правото, в писмен вид прокуратурата да представи искания, т.е. възражение и предложение по останалите елементи. И само още нещо, нямам намерение, макар че и там мога да кажа нещо, нямам намерение да влизам в каквато и да е територия, която не е на прокуратурата, а е на съда.

Ще си позволя само едно изречение. Аз продължавам да имам изключително силни възражения за каквато и да е форма на участие на общинските съвети в подбора на съдебните заседатели. Продължавам да твърдя, че това участие на общинските съвети представлява до не малка степен скрита форма на политическо и ... влияние. По тази причина бих предложил при всички случаи да бъде преразгледано участието на общинските съвети в набирането и определянето на съдебните заседатели.

Благодаря.

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: И аз Ви благодаря. Може би някаква неяснота имаше и затова искам да обясня процедурата, макар че би трябвало да е ясна. Сега е Съветът за съдебна реформа. Имаше, както са правилата, 10-дневен срок. След което ще има съгласуване по ... в Министерски съвет и пак ще бъде изпратен законопроектът след Съвета. Така че ще има възможност писмено да се дадат и преди Министерски съвет и преди Съвета, както някои вече са го дали.

Текст по текст на Съвета едва ли ще има време да го гледаме, но вече когато е съгласувателната процедура, да.

По отношение на полиграфа. По отношение на полиграфа са постъпили становища по време на съгласуването. От ВКС, мисля, че са направили такава бележка. Но това е текст, който, ще бъда честна, тъй като много пъти при срещи с Вас, Вие казахте,

че искате отношението към магистратите да не е по-тежко от това, което ще бъде при проверките за другите държавни служители, така наречения „антикорупционен закон“. Това е текст изцяло взаимстван. В тази връзка и декларациите са доста подобни. Начинът на назначаване на експертите, съответно, и този полиграф за проверка на почтеност е взаимстван оттам. Аз съм готова да го обсъдим. Не мога да кажа, че държа особено на него. Същото е и с анонимните сигнали, което предполагам, че ще е другото, на което ще се фокусираме днес, защото и за това дойдоха също доста възражения от различни институции. И от ВКС, мисля и от Инспектората и т.н.

Благодаря. Г-н Панов.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря. Колеги, същото е и моето становище по отношение на общинските съвети, както и по отношение на полиграфа.

Съвсем накратко ще се спра на принципните въпроси.

Първата тема, която аз смятам, че е много важна, касае самоуправление, управление, отговорност, колективна безотговорност - § 22 и § 46. В § 22 е посочена възможността общото събрание, което касае районните съдилища, а има такава аналогична разпоредба и за окръжните, административните, апелативните, ВКС и ВАС. Предлага председателите на отделение, а наред с това има възможност също така да, правомощията, които касаят и управлението на съда, нали така? В този смисъл, доколко едно такова решение е конституционносъобразно - общото събрание на съда да се произнася по кадрови въпроси? По принцип ние сме взели становище, което ще бъде представено. Според Решение № 13/2002 г., с което бяха отменени почти аналогични текстове от ЗИД на ЗСВ, е посочено, че общите събрания на съдии,

прокурори и следователи не са конституционно предвидени органи на съдебната власт и не могат да се превръщат в кадровици на съдебната система, което може да има, като цяло, дестабилизиращ ефект върху дейността на съдебната власт. Казвам го, защото считам, че балансът, който, ако си спомняте, когато се обсъждаше законопроектът и се направиха по апелативните съдилища всички срещи, това беше едно от основните възражения на колегите. Тоест, балансът между управление и самоуправление. Само ще дам един пример. Той е свързан с чл. 79. Ясно е, че когато съдиите са по-малко от двама, по-малко от трима, те участват в общо събрание на друг район. Когато съдиите са трима в един съд, т.е. имаме председател и двама съдии, двамата съдии спокойно могат да свикат общо събрание, спокойно могат да взимат решения и от компетентността на председателя. Въпросът е кой ще носи отговорността за решенията. Самоуправлението е наистина много демократично. Да се направи обаче балансът между лидерство и отговорност, от една страна, и колективната отговорност, и съответно колективната безотговорност. Ето защо подобно становище сме взели. То е аналогично с § 46.

Ще продължа с друг въпрос, който според мен е принципен. Параграф 52.

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: Може ли все пак да направим уточнение, защото това е ... в становището на ВКС? /Л. Панов: Не, напротив./ Тоест, Вие считате, че текстовете, с които общото събрание изразява становище за кандидата за председател, са противоконституционни и считате, че следва да се... /Л. Панов: Не. Такова нещо не съм казал. Предлагането, обсъждането с общото събрание – да. Категорично ще го подкрепя. Но възможността да се изземат функции на председателя от общото събрание, от

колективния орган и колективният орган да взима решение ... да изпълнява председателя, пак казвам, този баланс между самоуправление и управление.../Намесва се Бл. Пунев: Това е 47, всъщност./ Параграф 22 и 46, ако не се лъжа. Има и други. Те са аналогични. Подобно, в районен съд общо събрание. В окръжен съд, казах го вече, административен, апелативен, ВКС, ВАС.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Извинете само, че Ви прекъсвам. Има една разпоредба, според която 1/3 от състава на пленума може да иска преразпределение на правомощията на председателите, като направи инициатива за изземане на част от правомощията на председателя на съда.

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: Което, ако трябва да съм честна, беше предложено на работна група, но от министерството по-скоро считаме, че това вече наистина граничи с колективна безотговорност. Точно за този текст. /шум в залата – не се чува/ Този текст ли имате предвид? Добре, уточнихме се, това е различно.

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Ами може би все пак трябва да се помисли, защото г-н Панов вложи в мотивите си, че става дума за колективна безотговорност, едва ли не за кадровите решения. Аз така, както чета текста, става дума само за въпроси, свързани с организацията на дейността на съда. Това, което касае всички и става дума за упражняване на това правомощие при съгласие на не по-малко от 1/3. Нека да помислим дали с лека ръка да отхвърляме тази възможност. Конкретно в случая, в §46, касае правомощията на председателя по чл. 119, ал. 3: „Пленумът на Върховния административен съд....” – това, което цитира г-н Панов, но то е аналогично и за някои от другите - „.....може да разглежда и да приема решения по въпроси, свързани с организацията на

дейността на съда, които са от компетентност на председателя, по направено предложение на не по-малко от 1/3 от съдиите.”. В никакъв случай не става дума за кадровите решения. Само и единствено за организацията. Моля Ви, нека с лека ръка да не отнемате това правомощие на колегите.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Едно изречение. Аз мисля, че г-н Панов съвсем ясно разграничи съдийско самоуправление от колективна безотговорност. Аз мисля, че, както той така и всички, които присъстваме тук, не бихме имали каквито и да е възражения относно правомощията, които са предвидени, на общите събрания, свързани с предложения, даване на становища относно заместници, колегии, отделения и т.н. Мисля, че това, което беше в другата част от изказването на г-н Панов, е например, вижте чл. 85, това е §26. Обръщам ви внимание на т. 7: „Общото събрание приема вътрешни правила за организацията на дейността си.” – окей. Но и за организацията на дейността на администрацията на съответния съд. Значи, ние възлагаме на председателя цялата отговорност – финансова, административна и друга, и в същото време общото събрание ръководи администрацията, само че отговаря председателят. Това е §26, чл. 85, т. 7, второто изречение – „...и за дейността на администрацията”. Тоест, нека да има ясно разграничение между съдийското самоуправление и това, за което председателят сам по себе си носи отговорност, като администриране, организация, финансиране, което само по себе си няма отношение към... Член 85 е окръжен съд. Поставете си въпроса как бихте работили с една администрация, която постоянно може да бъде блокирана от решение на общото събрание и дали е работа на общото събрание да ръководи администрацията? Не е. Не за друго, защото общото събрание не отговаря. За всякакъв

проблем в работата на администрацията – финансов, организационен и прочие, отговаря председателят, защото той представлява съда. Това е винаги в т. 1 – всички правомощия на председателя. Ако не, разпишете, че общото събрание ги ръководи и толкова. Няма нужда от председател.

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: Ставаше въпрос също и за § 46, ал. 3, който казва, че Пленумът на Върховния административен съд, съответно същият е текстът и за Върховния касационен съд, може да разглежда и да приема решения по въпроси, свързани с организацията на дейността на съда, които са от компетентност на председателя, по направено предложение на не по-малко от съдиите. Организацията, мисля, включва и финанси, и назначение на служители. Така че, нека да го помислим пак. Аз тук мисля, че подкрепям становището на..

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Понеже темата касае корелацията между правомощията на общото събрание и тези, които са от компетентност на съответните председатели, ще се ограничи единствено върху компетентността на председателите на върховните съдилища.

Изцяло подкрепям становището на колегата Панов. Да, становища по отношение на избора, както на заместници така и на председатели на отделения, са напълно допустими и в реда на нещата. Само че, доколкото виждам по отношение на председателите на отделения е предвидено и избор на председатели на отделения от страна на общото събрание. Според мен това е абсолютно неприемливо. Нека не забравяме, че следва да има конкретна структура по отношение на ръководните кадри в която и да е организация. В момента, в който започне да се ... тази структура, оттам нататък минаваме в така наречения „режим на

комунално самоуправление” и обикновено нещата са... Какво имам предвид? Отговорността следва да бъде ясна. А как да бъде ясна, когато пленумът, съгласно ал. 3, може да изझे компетентност на председателя и да изझे решения, в това число, за структурата на администрацията. За мен това е абсолютно неприемливо. И това няма как да се случи, ако искаме да имаме ясна позиция по отговорността. Абсолютно съм против разширяването компетентността на общото събрание по този начин. Още повече, че са налице, отлично знаем, редица конституционни решения, тоест едно е в момента, но има още едно, което има конкретно отношение, което ясно дефинира, че общите събрания няма как да бъдат ..., не са административен орган и няма как да бъдат орган по управлението. Нека не забравяме, че наскоро имаше едно решение на Конституционния съд, касаещо възможността на Висшия съдебен съвет да определя процентите на натовареност на съответните председатели. Не знам как това се коалира с възможността, забележете, колегията, пленумът на съответните върховни съдилища да определя процента на натовареност на председателя. За мен това също е неприемливо. Не забравяйте, че винаги, когато на съответните административни ръководители се възложат и дисциплинарни функции, каквито са налагането на наказания, тогава възможността от същия този орган, от същите тези хора, които подлежат на съответна санкционна процедура, да избират и да определят своите ръководители, меко казано става изключително съмнително.

Това е становището ми. Разбира се, ще го изложи подробно, когато дойде момента, нямам възможност да го направя сега.

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: Така или иначе съдийското самоуправление, нещо което е записано в стратегията, е засилването му и наистина получили сме становище вече официално от ВКС и надявам се от прокуратурата е получено още преди Съвет. /Намесва се С. Цацаров: И за съдийското ли?/ Не, не, не, имам предвид за другите неща, по които имате бележки – дисциплинарни производства, атестиране, съдебни заседатели и т.н., нещата от общи компетентности.

Въпросът е, че за текстът, който прочетох, наистина лично аз имам притеснение, но за всички останали, които сме предложили, чели сме внимателно и съдия Пунев може да потвърди, и решенията на Конституционния съд, и не мислим, че останалите правомощия са противоконституционни и имат връзка с текстовете, които бяха отменени 2003 г. Но по отношение на текста за отнемане на организационни правомощия, наистина трябва да помислим и да се фокусираме дали наистина все пак не отиваме отвъд пределите на това, което искаме да постигнем и да стане така, че вместо да изпишем вежди, да извадим очи. В крайна сметка, може да се получи наистина една безотговорност и председателите да казват – когато може общото събрание да решава въпроси, а после аз да нося отговорност, защо изобщо ще нося отговорност? И да прехвърлят пък цялата отговорност на общото събрание, така че нека да се фокусираме върху пределите, наистина, на съдийското самоуправление.

Г-н Калпакчиев.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Благодаря. Аз споделям Вашето становище, че предложенията, касаещи правомощията на общите събрания на съдилищата не са в противоречие с решенията на Конституционния съд по предишни изменения на Закона за

съдебната власт, тъй като те касаят съвсем други хипотези. Аз също смятам, че така, както са, специално по тази тема, предвидени измененията за съотношенията – правомощие, общо събрание, председател, се дава един разумен и, смятам, справедлив баланс.

Има пропуск, предполагам, че е технически, в § 35 при предвиждане новите правомощия на общото събрание на апелативния съд. Параграф 35. Почти огледална е уредбата за районните, окръжните, административните.../Бл. Пунев: Точка 6 ли имате предвид? Или 7?/ А и може би наистина е технически пропуск, защото в моя текст § 35 има само две точки.

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: Да. Пропуск е.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Да. Нашият текст, имам предвид.

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: Отразили сме го вече.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Да, да.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Беше отбелязан този пропуск, че председателят на апелативния съд, не е предвидено специално за него, правомощие на председателя на апелативния съд, е изпусната разпоредбата, че той може да върши лично и чрез възлагане на неговите заместници проверки на окръжните съдилища. Това ли е?

ГЛАСОВЕ: Не, не.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: И само едно изречение да добавя. Аз не разбирам притесненията на колегите за това, че има опасност едва ли не председателят на съда и общото събрание да влязат в някакъв нерешим конфликт. Според мен предпоставката, от която трябва да се изхожда и от която се изхожда е, че председателят на съда и съдиите от общото събрание на всеки един съд така или иначе имат общ поглед и нямат противоречие по отношение на администрирането и организацията на дейността на съответния

съд. Освен това те не са в отношение..., което каза г-н Колев, на власт и подчинение. Председателят, че има възможност да налага някои от най-леките дисциплинарни наказания, мисля, че в проекта това отпада, не го прави административен орган по отношение на съдиите. Той не им е началник в смисъла на административното право, какъвто е по отношение на съдебните служители. Така че, аз не смятам, че ще се стигне до ситуация, която..., тя, ако се стигне до нея, тя ще е ненормална и ще изисква намеса. Председателят и общото събрание да имат контрадикторни виждания по отношение на организацията и на дейността на съда. Това просто е ненормална ситуация. Ако председателят има различни виждания той трябва да убеди съдиите и съответно обратното. Така че, ако един председател управлява, тоест организира съда по начин, който не се одобрява от съдиите, това е проблем, това е нещо, което не би трябвало да се случва и ако се случи ще е извън нормата и трябва да се търси решение. Така че, смятам малко за пресилено и непочиващо на естеството на отношенията в един съд, организацията в един съд, специално председател – съдии, това притеснение, че има опасност едва ли не да се достигне до някаква война за правомощия между съдиите и председателя.

ЛОЗАН ПАНОВ: Ако позволите да уточня, тъй като пред мен е § 22. Отново казвам, възможността да се изслушват кандидатите за председател на съответния съд и изказване на становище – категорично да. Точка 3 – „Изслушване на предложенията от председателя на съда за кандидати за назначаване на негови заместници между съдиите от съответния съд и изказване на становища относно предложенията.” – категорично да. Но позволете ми да обърна внимание на т. 3, която предвижда възможност за промяна на ал. 3 заедно с ал. 4. И

всъщност, каква е концепцията сега в Закона за съдебната власт? Член 79, ал. 3: „Общото събрание не може да разглежда и приема решение по въпроси, свързани с организацията на дейността на съда, които са от компетентността на председателя на районния съд.“. Това е чл. 79 в актуална редакция в настоящия момент. Алинея 4 в настоящия момент е следната: „Общото събрание може да се свика и по искане на не по-малко от една трета от всички съдии.“. Това е действащата редакция в настоящия момент. С предложенията в § 22, които са аналогични с всички други инстанции и текстове, да, за окръжен, апелативен, административен, ВКС и ВАС, предложението е да се промени: „Общото събрание може да разглежда и приема решения по въпроси свързани с организацията на дейността на съда, които са от компетентността на председателя на районния съд...” - респективно на другите председатели – „...при направено изрично предложение от не по-малко от 1/3 от съдиите“. Тук въпросът е за компетентността. Концепцията, която е нова в предложения ЗИД на ЗСВ, предвижда възможност общото събрание да разглежда въпроси от компетентността на самия председател на съответния съд. Ето за това говоря в момента. Тук става дума за компетентност на самия председател. И отново става дума за отговорността на председателя, като човек, който представлява съда, включително неговата дейност с администрацията и организацията на дейността на съдиите. От друга страна, отговорността на колективния орган. И Ви посочих хипотезата с трима съдии и възможността двама от тях, формирайки и 1/3, която може да свика едно такова общо събрание и безспорно възможността на общото събрание да бъде взето решение, което е от компетентността на самия председател.

Това имам предвид. Затова казах, че балансът между самоуправление и съответно лидерство и отговорност трябва да се намери, и той трябва да бъде направен в този момент.

Ако тази тема сме я изчерпали, мога да продължа по-нататък, но ако наистина има дебат?

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Понеже колегата Калпакчиев ме цитира. Не, колега Калпакчиев, не се притеснявам по никакъв вариант от това. Аз никога не съм налагал дисциплинарни наказания на който и да е вече повече от пет години, на съдия от Върховния административен съд. Не съм налагал, първо, защото не е имало необходимост от такова нещо, вършат си прекрасно работата колегите. А където е имало някакви проблеми, се търсят други начини извън дисциплинарните наказания. Най-леките, имам предвид. Въпреки това, не става въпрос за мен. Става въпрос по принцип. В този случай считам, че е налице пряката възможност за конфликт между вижданията на общите събрания, които могат да бъдат доминирани и от други видове решения и мотиви, както и председателят. Затова самата ... не би следвало да се залага нормативно, а тя вече е заложена с тази разпоредба на закона

По отношение на общите правомощия вече на председателите на върховни съдилища, не съм съгласен, че следва да бъдат поставени в тези условия. В крайна сметка неслучайно конституцията визира председателите, там са разписани техните правомощия, за да могат, да стигаме до ситуация, в която..., те са административни ръководители на съдебните помощници, забележете, защото те ги контролират, както и на останалия административен персонал. За мене това не е от особено значение.

В крайна сметка, на мен може би ми остава най-малко мандат от всички колеги, дали ще продължа в този вариант или в

малкото оставащо време, то е около година и нещо, ще бъде в друг, не е толкова от значение. Говорим по принцип. Тук говорим за това, че това би могло да разруши целия модел на управление в съдебната система.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Считам, че тези съображения, които се изложиха, са напълно основателни и в проекта трябва да бъде оттеглено това за всички нива на съдебната система, тази възможност да се извърши по инициатива на 1/3 от състава на общото събрание и да се иззема от компетентност на председателя. Още повече, че практиката е показала, че всеки съдия се интересува преди всичко от администрирането на собствената си работа, а не от общата, от общата администрация на съда. Съдията иска да си движи добре делата, които са му възложени. Дори липсва такава заинтересованост да се навлиза в административна сфера, управленска сфера, което е прерогатив на председателя на съда.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Уважаеми колеги, аз от доста време искам да взема становище преди едва ли не да се изчерпи въпросът.

Въпреки казаното от съдия Пунев, искам да кажа следното. Ако се счита, че този текст създава толкова големи проблеми, има толкова сериозни обструкции по отношение на правомощията на общите събрания, аз призовавам да се обсъди възможността, ако не в императив, т.е. в правомощие на събранията да взимат подобни решения, да остане възможността по искане на 1/3 от съдиите поне да изразяват становище по въпроси, свързани с организацията на съда. Защото хипотезата за трима съдии, които могат да изземат функцията на председателя, е вярна, но също така има съдилища, в които работят много повече от

трима съдии, в които организацията на работа пряко касае със съдийската им дейност и нейното ефективно упражняване, и тогава, когато се взимат недобри управленски решения, спорни управленски решения, или управленски решения, които не са удачни, за да, останалите термини да не събуждат някакво притеснение по отношение компетентността на административните ръководители, то съдиите би трябвало да имат възможност да изразят своята позиция.

Още повече, помислете, пленумите на върховните съдилища, общите събрания, те не се свикват всеки ден, те се свикват обикновено веднъж годишно или когато има сериозни въпроси за обсъждане. Искането на 1/3 също предполага сериозни основания да се направи. Нека да имаме малко повече доверие в съдиите. Както към административните ръководители, но така и към съдиите, т.е. да не презумираме, че те безотговорно, едва ли не целенасочено с някакво намерение да пречат на работата на председателя на този съд, биха поискали обсъждане на въпроси, които са от неговата компетентност.

Затова аз още веднъж призовавам, ако се премине към решение, което да оттегли възможността за решение на пленума, което да замести това на административния ръководител, да остане възможността за обсъждане и за изразяване на становища от пленума по въпроси, свързани с организацията и работата на съда.

По отношение на правомощията на пленума на двете върховни съдилища, това което на мен ми направи впечатление в законопроекта и аз мисля, че то е предлагано, като становище от Висшия съдебен съвет, е възможността пленумът да бъде свикван по искане от 1/3 от съдиите. Такава възможност съществува до апелативно ниво. За районните, окръжните и административните

съдилища, и апелативните съдилища. Но за двете върховни съдилища, на Върховния административен съд и на Върховния касационен съд не е предвидена възможност по принцип да се иска свикване от 1/3 от съдиите на съответния съд.

По отношение на председателите на отделения, аз мисля, че няма нищо противоконституционно в предлагания текст, защото това остава в прерогатив на председателя, но предложението от страна на пленума във всички случаи дава възможност на съдиите да изразят своята позиция. Законопроектът предвижда възможността да си изработят правила за работа на съдилищата, в които те ще могат детайлно да разпишат стъпките, по които ще се стигне до това предложение.

Благодаря.

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: Благодаря за предложението. Наистина може да обмислим такъв вариант.

ГАЛИНА КАРАГЪЗОВА: Само едно допълнение. Г-жа Ковачева изчерпа това, което и аз исках да кажа. Съжалявам, че го няма г-н Колев. Той мотивира дисбаланса в правомощията на общите събрания и на председателя с това, че видите ли общото събрание може да бъде доминирано, дори ръководено от някакви други мотиви. Подобно подценяване на сериозността на отношението на колегите към работата, към нуждите на съда, към организацията на работата, ми се струва изключително прекалено. Питам се как ми могло да бъде доминирано такова голямо количество хора, 1/3, разбира се става дума за съдилищата, които са с голям числен състав. Не можем ли да допускаме по същия начин да презумираме влияние, много по-лесно влияние върху един единствен административен ръководител? Нека да не презумираме несериозно отношение към работата у колегите. Затова, ако трябва,

действително малко да се балансира нормата, така е малко прекалена, но доколкото колегата Панов се позова на правомощия, визирани в §22, чл. 79, които са аналогични и са пренесени и за горните инстанции, погледнете т. 3 и т. 4, които Вие цитирахте. Там само изслушва предложенията на председателя и дава становище. Нека да не отричаме на общото събрание поне правото да дава становище. Вероятно и изпускането на правомощието за свикване на пленум в двете върховни съдилища от 1/3 от състава, най-вероятно е пропуснато, като технически пропуск, защото съществува до апелативно ниво.

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: Г-н Цацаров.

СОТИР ЦАЦАРОВ: С риск да бъда упрекнат, че вземам становище по съдийски въпроси, мисля че най-точната формулировка е тази, която бе направена току-що, че нормите се нуждаят от известен баланс, а може би най-точното предложение, поне за мен, е това, което направи преди малко г-жа Юлия Ковачева.

Няколко думи по отношение на неща, които са свързани с това, но малко прескачат и пределите на общите събрания на съдилищата. Позволявам си много бързо да ги маркирам: § 68, ал. 5, в чл. 167: „Длъжностите „административен ръководител” на съд и прокуратура могат да се заемат не повече от два последователни мандата в един и същ орган на съдебната власт. След приключване на мандата лицата се връщат на предходно заеманата длъжност.”. Дотук добре, само че по мое мнение тази разпоредба е тотално противоконституционна, тъй като противоречи на разпоредбата на чл. 129, ал. 6 от Конституцията.

Ще направя същата уговорка, която уговорка току-що направи и г-н Колев. Това не е, как да кажа, нещо, което по някакъв

начин е свързано лично с мен. Това не е нещо, което е свързано да речем с г-н Панов или с г-н Колев, защото след малко ще стане думата за почти същото. Аз бих призовал да не се отива към подход, който залита в една или в друга крайност, но при всички случаи залага мини за искане за противоконституционност на този закон. Така както е написано, е в пълно противоречие с ал. 6 на Конституцията.

И за да довърша, бих ви задал и един друг въпрос. „След приключване на мандата, лицата се връщат на предходно заеманата длъжност.“ Това значи ли, че аз, като ми приключи мандатът, мога да се върна като съдия в Окръжен съд-Пловдив, г-н Колев като съдия в Градския съд, мисля че, а г-н Панов, като съдия във Върховния административен съд? Вие трябва да отговорите.

Оттам отиваме на заместниците на административните ръководители. Категорично подкрепям това, което е дадено, като предложение, по отношение на изискванията към тях. Имам обаче само една забележка, която е, как да кажа, ръководена от чисто прагматични съображения. На нея не мога да измисля изход, но задавам следния въпрос. Действително, заместникът трябва да е с придобит статут на несменяемост. Само че, колеги, задайте си въпроса - в малки районни съдилища и малки прокуратури ще се окаже, че ние просто не можем да намерим такива колеги, защото навсякъде са млади колеги. Може би някакво изключение трябва да се намери. Нямам никакви други възражения към режима, към изискванията и към всичко друго.

Няколко думи и за § 71. Не сте го сложили в чл. 167, не сте го сложили другаде, ще ме извините за израза, бих казал - много срамежливо сте го скрили тук. От него излиза, че за председател на Върховния касационен съд, председател на Върховния

административен съд и главен прокурор, се назначава лице, което е действащ съдия, прокурор или следовател. Колев няма проблем с това. Той е бил действащ съдия. Панов няма проблем с това. Той е бил действащ съдия. Цацаров и той няма проблем с това. Той е действащ съдия, бил. Панов, Колев и Цацаров, тримата заедно, нямат проблем с това, защото като им изтече мандатът си отиват и няма да са следващите, защото нямат право на втори мандат, освен ако не се върнат на предните си длъжности, каквато възможност любезно ни дават. Но конституцията такова изискване няма.

Казано по друг начин, повтарям призова си, моля Ви да не отиваме в крайности, които звучат много добре, но които ще сложат мини в закона, които по-нататък някой ще използва, дори воден от чисто недобросъвестни подбуди, макар и декларирайки явна противоконституционност. Нека да бягаме от неща, които може би звучат добре, които може би са пренесени от един преден законопроект, но не отговарят на.../Намесва се Ек. Захариева: Не, няма такива./ Не казвайте, че няма такива. Ще ги намеря. Аз ги виждам, аз съм си ги подчертал. Това го нямаше, но предното го имаше. Стремешът да препишем нещо бързо, или стремешът да приемем решение, което звучи красиво, не означава, че винаги това решение е конституционно съобразно. За последен път ще го кажа, това не е мой проблем, не е проблем на двамата колеги, които стоят тук, но това е проблем на по-нататъшното развитие на системата, защото ще се получи един низ от противоконституционни решения, които някой ще използва, които ще се поставят под въпрос и които ще поставят под въпрос всичко, което тръгне по-нататък. Толкова.

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: Това беше един от въпросите, които исках да обсъдим – за тримата големи. Това не е от

предишния законопроект, това е ново, т.е. законопроектът, който беше качен на сайта на Министерство на правосъдието миналата година, § 71, т. 1.

По отношение на уредбата за последователността на мандатите. Тогава много време го дебатирахме и в законопроекта, който беше качен на сайта, беше разписано, че няма право да заема два мандата, независимо къде, тоест дори в различни органи.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Какво има да го дебатирате? Препишете конституционната норма. Това не подлежи на дебат.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Забележката, която се прави по първия въпрос е основателна. Считам, че трябва да се коригира в тази част законопроектът. Под „повторно”, според конституцията, трябва да се разбира два мандата в един орган на съдебната власт, независимо дали са последователни или има дистанция между тях. Това означава, че втори мандат може да имаш не само последователен, а и с дистанция между първия и втория. В един орган обаче на съдебната власт, а не изобщо.

По другия въпрос не съм съгласен с критиката на проекта, че от между действащите магистрати трябва да бъде избран председателят на върховния съд или главният прокурор, защото за мен това е изискване за квалификация, всъщност.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Но ние не говорим за това, извинявайте, че Ви прекъсвам. Ние говорим за разпоредба в конституцията. Аз мисля, че всички сме единодушни, че най-добрият вариант е действащ съдия или прокурор. Въпросът е какво правим и какви мини залагаме при едни следващи избори? /Бл. Пунев: Какви мини залагаме?/ Е, не знам. Аз няма да отговарям на този въпрос. Сигурен съм, че и Вие няма да отговаряте, но ще се решава на тази маса. /Бл. Пунев: Да се избират на най-високия пост хора, които

никога не са работи в системата?/ Ами те досега такива са били избирани. Въпросът е за конституционност, а не дали е добро или не.

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: Заповядайте.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Действително, това го нямаше в предишните законопроекти. Може би тук трябва да си призная, че отговорността или вината, но първоначалната идея за това е моя. При едни първоначални разговори аз я заложих тази идея. Впоследствие обаче проведох множество констатации с конституционни съдии. В настоящия момент считам, че в крайна сметка това действително противоречи на конституцията и много ... стеснява кръга на хората, които биха могли да заемат тази длъжност. Наред с тази идея имаше още една идея, която все пак намери своето отражение, а именно първоначалната ми идея, която беше коментирана наред с тази, беше и номинацията, пряката възможност за единствена номинация от страна на пленумите на върховните съдилища за следващите председатели. Разбира се, и това предложение не е приемливо, но поне наред с останалите субекти..., лично аз считам, че най-важното по отношение на съдийското самоуправление е възможността за пряка номинация на следващия, наред с всички останали, разбира се. Но не и при наличие на такова ограничение.

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: Благодаря за корекция за текстовете. Трябва да се обсъди този текст наистина. Факт е, че с действащ съдия, прокурор и следовател се дават допълнителни изисквания с конституционния текст. Може би трябва още консултации. Мнението на съдия Пунев е, той е бил конституционен съдия, е различно.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Не само конституционен съдия. Аз съм бил, през цялото време след 90 г. съм бил във Върховния съд и виждам, че, когато назначенията са външни, това не е добро.

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: Заповядайте.

/шум в залата – говорят всички/

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Високо квалифициран юрист, който е навършил 65 години, излязъл е от Върховния касационен съд, не може ли той да стане председател на Върховния касационен съд?

ГЛАСОВЕ: Не може. Има ограничение. До 65 години.

ЛОЗАН ПАНОВ: Аз се радвам, че почнахме от §22, само да не се превърнем в § 22.

Ако позволите, с уточнението, което г-жа Юлия Ковачева направи, мисля, че е наистина добре, тъй като става дума за възможност общото събрание и да изслушва бъдещи председатели, и да изслушва съответно и предложенията за отделения. Разбира се, теми, които са свързани с ръководство на съда също могат да бъдат поставени. Аз смятам, че това е добра идея за тази редукция.

Само да продължа по една друга тема. Тя е в § 52. Създаването на чл. 129.../шум в залата –говорят всички/

Чува се: Нека да приключим с това досега.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре.

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: Заповядайте.

МАРИЯ КУЗМАНОВА: В тази връзка, за да изчерпим § 68, бих цитирала и § 181 от Преходните и заключителните разпоредби, където изрично е казано, че съдия, прокурор или следовател, който към датата на влизане на закона в сила, заемал длъжността, заема длъжността „административен ръководител“, може да остане на тази длъжност в същия този орган. Тоест, ако приемем, че ще бъде в сила тази разпоредба – ал. 5, тогава не се ли бият тези двете

разпоредби по между си? /К. Неделчева: С § 181./ 181 от Преходните и заключителни разпоредби. /К. Калпакчиев: Това е заварените./

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: Това е за заварените положения. /К. Калпакчиев: Аз не виждам проблем./ Аз също не виждам проблем между двете разпоредби. Едната говори за заварените положения, другата говори за новия... Но така или иначе, вижте, колеги, нека да ... малко дебата. /шум в залата/

Колеги, повдигнати бяха няколко въпроса.

Първо по отношение на правото на магистрат да заема длъжността „административен ръководител” и съответствието на текста с конституцията. В работната група този текст е предложен. След направените коментари тук ще го коригираме.

По отношение на съдийското самоуправление мисля, че се обединихме около факта и всъщност там имаше една единствена спорна разпоредба. Това беше разпоредбата, която не е изброена в ... /може ли да се изслушваме обаче/, която не е изброена в точките на съдийското самоуправление, в разпоредбата, която дава право, която наистина е малко прекалена, но имаше добри предложения тук, императивно да се изземат правомощията по искане на 1/3. Може да го направим, че по искане на 1/3 се изразява становище по отношение на организационни въпроси. Наистина предложението беше добро. Трябва да бъдат предмет на обсъждане.

Обединяваме ли се около тези неща? Така. Ние самите, пак казвам, искахме да обърнем внимание върху тази разпоредба, защото самите ние считаме, че е малко прекалена, като предложение на работната група.

По отношение на мандатите.

Заповядайте.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Всъщност аз, доколкото съм участвала в различни дискусии във Висшия съдебен съвет, въпросът винаги е бил за това, за правото на трети мандат в друг орган на съдебната власт. Това е въпрос, който не намира своя отговор в ал. 5, поне така както аз го прочетох. Извинявайте, ако нещо не съм успяла да се справя с текста. Но за повторното назначаване, мисля, че еднозначно се е тълкувало досега, че когато изтече мандата на един административен ръководител той може да се кандидатира за втори мандат. Не мисля, че би създадо проблем и кандидатирането при пропуск на един мандат, но тогава, когато е в един и същи орган на съдебната власт и този мандат се явява втори, да, конституцията го допуска, дали ще е последователен или с прекъсване, мисля, че няма проблем. Но винаги е стоял въпросът, когато има вече два мандата на административна длъжност в друг орган на съдебната власт, независимо дали е по-висок, дали е в равна по степен, дали е от съд в прокуратура, нали, възможни са различни хипотези, дали той е допустим? Различни са били становищата. Мисля, че няма произнасяне на Конституционния съд в тази насока и мисля, че това е текстът, който би могъл да бъде отново дебатиран в този ред на разсъждение.

По отношение на председателите на върховните съдилища и на главния прокурор, конституцията казва, че трябва да бъдат, че се назначават от президента и се освобождават от президента, след избор от Висшия съдебен съвет. Условието, на които трябва да отговарят са разписани в Закона за съдебната власт. В този смисъл аз не виждам никакво противоречие с конституцията и никакво ограничение, което е на текст от конституцията, разписването, че може да бъде действащ съдия.

Разбира се, аз съвсем не искам да навлизам във функциите и прерогативите на Конституционния съд. Ако има такъв спор той ще даде своя отговор.

По отношение на въпроса с мандатите, когато имаме избор на колеги, които не са били в този орган на съдебната власт. Безспорно стои във връзка с председателите на върховните съдилища и на главния прокурор. Безспорно стои по отношение на всички колеги, които са били назначавани по този ред. В предишния Закон за съдебната власт мисля, че имаше един текст, който даваше изрична уредба и казваше, че в тези случаи те остават на длъжността в този съд или прокуратура, в който са били назначени като административен ръководител или заместник и при липсата на щатове се разкрива такъв. Текстът е отменен мисля, че още при действието на предишния закон. В настоящия закон тази уредба не съществува. До този момент Висшият съдебен съвет по подразбиране е приемал, че след като си бил назначен, като административен ръководител или заместник в този орган на съдебната власт, и в това си качество си и правораздавал, защото административната длъжност не е отделена само като административни функции, но тя дава право и на правораздавателни такива, трябва да остане в органа на съдебната власт.

За първи път спорът беше поставен по отношение на колега, който всъщност беше дошъл от по-висок по степен орган на съдебната власт, да изпълнява административни функции в по-нисък по степен орган на съдебната власт и там Върховният административен съд на първа инстанция и не знам дали е приключило окончателно решението, каза, че всъщност, когато имаме правоотношение, възникнало от конкурс, то трябва да бъде

възстановено това правоотношение, възникнало от конкурс. Мисля, че законът трябва да даде отговор на тези въпроси и то по един категоричен начин, за да има правна сигурност по отношение на колегите, които биват назначавани по този ред.

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: Вие какво предлагате? /шум в залата-говорят всички/ Ако е от окръжен и става председател на районен..., после ... се връща на окръжен. Но, ако е обратното?

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Той правораздава в качеството си на магистрат от окръжен съд.

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: Да. Заварени случаи.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Нека не забравяме, макар че тук има и една колизия с общите норми и по отношение правомощие на председателите на върховните съдилища. Участие в състави, по... случайното разпределение, това не ми е много ясно. Може би това ще се презицира впоследствие. Но нека не забравяме, че в момента, в който конкретният човек е заел именно тази длъжност, той по силата на закона той е и председател, и съответно участва в съответните заседания на съставите в органа, на който е председател. Абсолютно нелогично е да бъде въведена една подобна разпоредба, при която задължава този човек да се върне в орган, в който е бил, заел, съгласно конкурс преди това. Ами ако не е имало конкурс? Нека не забравяме кога са въведени конкурсите. За съжаление, всички ние много добре знаем, че не всички сме били на конкурси, нали? /Намесва се Ю. Ковачева: Аз само цитирах решението на Върховния административен съд. Не съм правила никакъв коментар./ Така че това не може да бъде в никой случай аргумент. Съжалявам, че го казвам. Разбира се, ако бъде въведена ограничителна норма, че това касае само случаите, в които по-

висока длъжност ... или по-ниска степен на съдилища, това е съвсем различен въпрос.

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: Добре. Вижте, колеги, разбрах, очевидно и в сега действащия текст не е ясно решен въпросът. Между другото не е ясно решен въпросът и с мандатите и с текста на конституцията, който казва „повторно” и може би, тогава, в дебатите как да се разпише, в крайна сметка е разписан текст, който е още по-неясен, от работната група. Това, което се спомена и от главния прокурор и от Вас, г-жо Ковачева. Така че, ще предложим текст.

А по отношение на това къде се връща, разбрах два проблема. Може би трябва да разпишем текст, който да гласи, че ако е от орган с по-ниска степен остава в същия орган, а ако е от по-долната се връща в по-горната. Тоест, изрично да разпишем такъв текст. Мисля, че това е ясно. И сега действащият текст очевидно създава проблем, защото не решава въпроса.

Моля Ви обаче по отношение на въпроса, който и самата Вие казахте, че много пъти е дебатиран, но де факто не е решен, въпреки, че ние не сме Конституционен съд, на мен ми е важно да чуя Вашето мнение. Текстът на конституцията какво гласи? Че няма право да заема повече от два мандата изобщо, независимо дали са повторно или не, или последователно и т.н., тоест независимо дали са последователни в един и същ орган на съдебната власт или изобщо. /Чува се: В един и същ./ В един и същ. Тоест, Вие считате, че може и десет пъти да бъде в различни органи, стига да не са... Да. Това е спорът, по който се води дебат...

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Не ми се искаше да взимам втори път думата не заради друго, а защото всеки има какво да каже и за да не разводняваме дебата, но преходната разпоредба решава

заварените случаи по отношение на административните ръководители и на заместниците. Там няма спор. Доколкото се предвижда само от същия по степен или от по-висок по степен съд или прокуратура да се избират административни ръководители и заместници, мисля, че и за в бъдеще, и се предвижда възможността да се връщат на предходната длъжност, очевидно текстът е целял да не увреди правното положение на избраните лица. Нали така? Поне аз така го разбрах, да. Само казах, че е имало такива спорове в Съвета и сме били изправени пред такива проблеми и цитирах съдебната практика. Не знам защо бях превратно разбрана?

По отношение на мандатите. Личният ми прочит на текста на конституцията е, че би трябвало да бъдат ограничени до два, без значение в кой орган на съдебната власт. Но практиката на Висшия съдебен съвет е различна и тя до този момент не е била ревизирана по пътя на съдебния контрол. Това от една страна. От друга страна този въпрос не е поставен на разглеждане пред Конституционния съд.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Аз ще взема отношение, макар че това не е официално становище, а е лично, понеже няма произнасяне на Конституционния съд. Считам, че ограничението за два мандата се отнася само за един орган, а не за изобщо. Защо? Защото, като се направи езиково тълкуване на нормата на конституцията, текстът е, че се различават, на ръководната, че е бил на ръководната длъжност, т.е. конкретно. Иначе щеше да бъде „на ръководна длъжност“, което ще обхване всички, на цялата система ръководните длъжности.

Изглежда, че идеята на конституционния законодател е била тази, че ограничението за два мандата се отнася за един орган.

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: И затова от текста да махнем думата „последователно“, за да става ясно.

Г-жа Итова.

МИЛКА ИТОВА: Аз искам да благодаря на екипа на министерство на правосъдието, който възприе нашите идеи, всички предложения на ВСС, които са направени по отношение атестирането и конкурсите са намерили място като идеи в този законопроект за съдебната власт. Има доста обаче на първо четене, противоречия в нормите, които ние открихме. Възможно е и Вие да сте ги открили, защото казахте, че е имало корекция вече на текстовете, затова няма да се спирам на тези противоречия. Ние ще изготвим становище в понеделник от КПА, почти е готово, то ще бъде обсъдено в понеделник и ще Ви бъде изпратено. Само искам да акцентирам върху това, че има доста противоречия по отношение на сроковете за обжалване, като се предвижда в чл. 181, ал. 4 обжалване решението по допустимостта, а остана чл. 182, ал. 2, че решението по допустимостта, което се взима от ВСС отново подлежи на обжалване. Има практика ВАС, с едно решение, с което ни казва, че е недопустимо обжалването на решение на помощния орган, какъвто е комисията на ВСС и е оставено без разглеждане едно такова решение, ние ще го цитираме в нашето становище.

Има различни разминавания в сроковете и това не е взето предвид, по отношение обжалването на решението за назначаване на административните ръководители, а противоречието е в чл. 194б, чл. 167, ал. 3. Няма да казвам точно конкретните текстове, ние ще ги изпратим.

Въвеждате едно обжалване на допустимостта по отношение на конкурсите, за което имаше дебат в работната група и Вие имяхте съмнение дали това няма да забави конкурсите. Може

би наистина трябва да се помисли върху това, защото според нас ще се забавят конкурсите. Знам Вашите съображения, че от друга страна, ако евентуално не се обжалва допустимостта, това би означавало, че самият конкурс може след това да падне като незаконосъобразен.

Пак се връщам на мотивите. Искам да акцентирам защо е важно Вие да обосновате каква е идеята, която, защото в чл.234, касаещ ранговете ние предложихме да отпадне думичката „периодично“ и да не се счита получаването на ранг от първото и последното атестиране. Приветствам това, че Вие сте възприели становището на ВСС, което в резултат на тригодишната ни практика, което беше направено от ВСС по ОПАК, благодарение на различни семинарни....., но например виждам в мотивите на законопроекта останали едни, че Вие сте основали едва ли не предложенията си по програми ФАР, които са от 2004 и 2007 г. Мисля, че идеята за Централизирана атестационна комисия, идеите за редуциране на атестирането, касаещи именно това да не се засяга независимостта на магистратите, са основата на решението, което 2014 г. Консултативния съвет на европейските съдии касаещи конкретно оценяването на магистратите. Та в тази връзка, тъй като ние в резултат на тази практика, проучвана, и на решението на Консултативния съвет на Европа стигнахме до извода, че трябва да се даде по-голяма тежест на получаването на ранг, на така нареченото повишаване на... Така както вие сте разписали разпоредбата излиза, че първия ранг за повишаване би могъл да се получи на деветата или десетата година от стажа на магистрата. Възможно е да е така обаче ако искате да дадете наистина много голяма тежест на този първи ранг, който би получил магистрата и след продължителен период от време като магистрат, защото

сегашната практика е, че повишаването в ранг може да стане преди придобиване статут на несменяемост. Нашата идея е била това да стане на петата или шестата година, след като получи статут за несменяемост, тогава да може да получи ранг и това може да се случи само с отпадане на думичката „периодично“.

За атестирането също трябва да кажа конкретно, че е необходимо да се помисли за това предварително атестиране, защото в това дали няма да се промени работата на тези Централни атестационни комисии, ние между другото вече готвим като статистика броя на тези атестации колко ще бъдат. Само искам да кажа, защо е включено атестиране на инспектори....никъде не виждам да е включено атестиране на членовете на ВСС. Така че за инспекторите два са вариантите - те, или да бъдат атестирани от главния инспектор, а главния инспектор от ВСС, или както Вие сте ... да бъдат атестирани от ВСС.

По отношение на конкурсите ще бъде съвсем кратка. Мисля, че политиката, идеята, която се въвежда с този ЗСВ е положително във връзка с отпадане на така нареченото събеседване. Трябва обаче много конкретно да се помисли за сроковете за обжалване, дали това няма да забави конкурсните процедури. Аз ви приветствам затова, че Вие сте намерили варианти за тези 30% за преместване и 70% за повишаване, защото ние лично сме мислили как точно да стане този баланс. Мисля, че по този начин може да се случи баланса с преместването на съдии на едно и също ниво, на по-високо ниво, съответно повишаването. Но, за мен въвеждането на критерии в устния изпит в първоначалното назначаване за младшите съдии и прокурори на тест по европейско право или за събеседването по въпроси на професионалната етика

и независимостта на съдебната система ще доведе до голяма доза субективизъм и не знам това дали е удачно.

Само искам да подчертая, че има разминаване между оценките, които се предвиждат за изпита първоначално назначаване 4, 54, а оценка 5, 00 за вътрешния конкурс, когато става за назначаването по класирането в този едногодишен срок, може би трябва да се изложат мотиви защо се поставят по-големи изисквания за магистратите, а не за тези, които влизат от първоначално назначаване.

Важният въпрос е за командированите. Преди да вляза във ВСС срещнах магистрати от СГС и СРС, които имат огромните опасения, че веднага въвеждането на този шестмесечен срок за командироване, който предвиждате, ще се блокира работата на съдилищата. Затова, може би по-резонно е да има една преходна разпоредба ,за един гратисен период, за въвеждане на нормата за шестмесечно командироване като краен срок, тъй като ако конкурсите започнат да се движат на по-бърз етап, командироването от само себе си ще отпадне. Но в момента просто ще се блокира работата на съдилищата по отношение това командироване. Един гратисен период от 6 м. или 1 година за въвеждане на тази разпоредба, мисля ще бъде добре.

Много важен въпрос, който аз пропуснах да кажа в Работната група, но всички тези предложения, които ние правим в течение на практиката и на работата, която има ВСС, е командироване ad hoc. Това има незначителен напредък в политиките за командироване в разпоредбите, но проблемът, който възникна в четвъртък с разкриването на нов щат на Бургаския апелативен съд, тогава го казах този проблем, че ако бъде въведена една разпоредба за командироване по конкретно дело,

чрез избор на съдията на случайния принцип, когато не е необходимо цял щат да се заема от съдия, тъй като няма необходимата работа за това, има възможност така както в момента в някои съдилища се прави, да се командирова по конкретно дело. Това е много важно и ще спести изключително много пари на бюджета във връзка с момента с бежанците, проблемът, който назрява в страната, е важно да се помисли по този въпрос.

Мисля, че изчерпах нещата и както казах, в понеделник ще изпратим.

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: Благодаря, г-жо Итова. Ще вземем добрите идеи. Пак казвам и обръщам внимание за някои места, които има разминавания или пропуски, всъщност няма, защото ние сме изчистили голяма част от нещата, които сме забелязали. Благодаря за добрата идея за командироването, да се командирова съдия за конкретно дело. Това е добра идея и ще трябва да намерим място в законопроекта. По отношение на шестмесечния срок, аз също чух за такива притеснения, особено от софийските съдилища. От друга страна сте права, че ако направим и започнат конкурсите, текста, който сме предвидили, че в рамките на една година, но не по-късно от три месеца директно се назначават издържалите конкурса, считам, че това ще разреши въпроса, но може би в преходни и заключителни да се замислим за командированите, да не е за шест месеца да трябва да се върнат, а за някакъв по-дълъг срок. За самите заварени случаи, защото в момента сме записали, че за шест месеца трябва да се върнат, но може би това не е достатъчно...за да довършат делата, специално за заварените случаи. Така че приемаме тези идеи да помислим в тази посока.

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Само за конкурсите...

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: За конкурсите нямаме ...

Г-жа Петкова, г-жа Карагьозова.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Благодаря, г-жо Захариева. Тъй като ще се върна на § 22 и другите текстове, които са „огледални“, както каза г-н Калпакчиев, но ще касае командироването, командированите съдии, така че свързвам двете теми, които и г-жа Итова засегна. Само като вметка смятам, че да се командирова ad hoc някой съдия за участие в наказателно дело, мисля че не е много удачно, защото как ще се гарантира случайния уж подбор, но така..

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Има решение на ЕСПЧ и на нашия ВКС, че командироването при гледане на конкретно дело по принцип може да доведе до формиране на незаконен състав, тъй като действително нарушава не само принципа за случайно разпределение на делото, но и законоустановеност на съдебния състав.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Да, смятам, че трябва да се помисли много сериозно по този въпрос.

И сега във връзка с командироването. В текстовете на § 22, а и всичките други 26, 33, това е за състава на общите събрания на съответните съдилища. Хубаво е, там навсякъде е уреден въпроса, че участват съдиите, с една запетайка без командированите, изключени са командированите. Но никъде всъщност не е уредено тяхното понататъшно участие в организационната дейност на този съд или по-скоро дори и въпроси, които тях ги касаят. Още повече, че има една разпоредба, която аз харесвам в дисциплинарната част, това е § 153, чл. 314, където в едно изречение се решава въпроса, че когато съдията е командирован дисциплинарната му отговорност се осъществява от административния ръководител в който съд е командирован. Това

означава, че командирования съдия, сега се говори за срок от 6 месеца, може и по-голям срок на командироване. Поначало практиката показва, че доста големи са сроковете, трябва в момента, в който го изключим от общото събрание, той няма да има никакво право или интерес може да има, но не му се дава право да участва при обсъждане на въпросите на общото събрание. И тъй като в § 22, както казахме, чл. 79, ал. 1, буква „б“ е уредено участието на други, например държавните съдебни изпълнители, това е за районните съдилища. В окръжните съдилища, в апелативните общи събрания участват председателите на окръжните съдилища, без право на глас. Затова предлагам да се включи също участието на командированите съдии във всичките тези огледални разпоредби, където са изключени с право на глас от общото събрание, да се включи и те да участват без право на глас.

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: Мисля, че има такава разпоредба.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Не виждам за командированите.

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: Аз пак казвам, че за да пестим малко време, не искам да влизам в такива разговори откъде.... така че ще разгледаме още веднъж право да могат да участват и да могат да дебатира, просто без право на глас. Така е, да.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: За държавните съдебни и съдиите по вписванията има.

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: Аз, обаче трябва да тръгна, може ли малко по-кратичко.

Г-жо Колева.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: С едно изречение. Искам да изразя принципното си несъгласие с двойния стандарт по отношение на предвиденото атестиране на прокурори и съдии. Докато за съдии е

предвидено Централизиран атестационен орган какъвто в крайна сметка се предпочита и от нас, и с оглед препоръките на европейски институции, в Прокуратурата са предвидени едни помощни комисии, които ние и в момента ги имаме, макар и в различен формат. Знаем какъв е крайният резултат, стига се до категоричен субективизъм и неравнопоставеност на атестираните от страна на помощните комисии и от страна на този централизиран орган. Аз съм против този модел атестиращи органи в Прокуратурата от тази гледна точка.

Второто, на което искам да обърна внимание, понеже става дума за конкурси и за атестиране. Добре е, че са предвидени 70 на сто от заемането чрез конкурс за повишаване на свободните места, но въпросът ми е в районните нива кой ще се яви на конкурс за повишаване? Не е предвидено, районните нива не са изключени просто от това.

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: Има текст който казва, че ако няма желаещи, автоматично се трансформира в другия. Колеги, моля ви се, има ги тези текстове, а освен това Вие участвахте в Работната група.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Открива се конкурс и чакаме да видим, че няма кандидати за повишаване, след като ние знаем приблизително, че няма кандидати..../шум в залата/

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: Извинявайте, обаче закона не е правилник и наредба. Мисля, че нещата са... Даже ни критикуват, че сме твърде детайлни, че сме минали отвъд законовата норма и законовата регулация, но ако считате, че трябва изрично да го запишем, въпреки че е ясно, че на районно ниво няма кадри за повишаване, защото няма къде да се повишиш, ще го разпишем ако трябва детайлно. Но има текст...

ГАЛИНА КАРАГЬОЗОВА: Може ли, по отношение конкурса за повишаване. Въвежда се нов модел. Когато става дума за повишаване на съдия в съд, в същия по вид орган на съдебната власт и втория режим, когато прокурор иска да отиде в съд, и съдия в... се въвеждат различни режими на провеждане на конкурса за повишаване. Единият конкурс по събеседване, със съответните правила разписани в текстовете, другият конкурс обаче е с провеждане на писмен изпит. Никъде не е предвидено как ще стане общото класиране, защото конкурса се провежда за едни и същи бройки...Съжалявам, че я няма г-жа Итова, в момента не е в залата/те, в комисията може би са го обсъждали този проблем, но ако не са го забелязали, проблемът е съществен. Просто не знам как ще стане колизията накрая между двете отделни конкурсни комисии, коя и как ще се направи едно класиране.

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: Беше повдигнат въпроса как да се отдели само по отношение на актовете, защото в момента всичките сме съгласни тук, че това препитване, събеседване без конспект е абсурдно. Един съдия, прокурор или следовател се оценява най-добре по работата му. И по тази причина нямаше как да няма разлика в единия и другия случай. Класирането, ако не е ясно, трябва малко детайлизиране на нещата особено когато сменя материя, тогава вече /говорят повече от двама души едновременно/...наистина е проблем. И това сме го обсъждали с вашите представители, те приеха този текст, ще го обсъдим пак, ако считате, че е неясно. А как ще става писмения изпит - съжалявам, но това е закон! Отново ще ви кажа: ако в закона .../заглушена е; чува се: Само режима да е един и същ./

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Трябва да се уеднакви някак си работата на двете конкурсни комисии, които са различни - различен изпит е предвиден./шум в залата/

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: Давам думата на г-н Георгиев.

РУМЕН ГЕОРГИЕВ: Уважаеми колеги, аз съм представил писмено бележките, не е ясно защо не е предвидена промяна в статута на следователите, въпреки че един от главните аргументи въобще в реформата в съдебната система и последния мониторингов доклад беше цитирането на едно решение за системния проблем с досъдебното производство. Няма младши следователи, няма нито един административен ръководител в следствието, с изключение на заместник-главния прокурор по разследването, той и ръководител на Националната следствена служба, с всички други произтичащи от това проблеми. Аз мисля, че и другото становище за изравняване на статута, което е публикувано след това, е в същата насока и считам, че тази непълнота на проекта е много съществена и би следвало да се навакса. Има готов проект, който е съгласуван с ръководството на Прокуратурата от на следователите, вече се предлага няколко пъти. Чисто технически не представлява никакъв проблем. Очевидно е, че не става дума за заплати на окръжно ниво или че няма районна компетентност на следователите по НПК. Тук се получава един §22 - липсата на промяна в НПК се мотивира със ЗСВ и обратно. Съществуват редица престъпления, които изискват поради фактическа и правна сложност разследване от следовател. Виждам, че темата не е интересна./спира да говори, изчаква да утихне залата/

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: Не, не, слушам Ви!

РУМЕН ГЕОРГИЕВ: Много благодаря!

Второто нещо, става дума за детайлите в електронното правосъдие. Въпреки че аз съм съгласен с квалификацията, че закона урежда по-общо нещата, в текста са допуснати някои детайли, които не са дори за подзаконов нормативен акт. Например в чл. 360ж, ал. 3, последното изречение „квалифициран електронен подпис“, това е нещо скъпо.

На следващо място, чл. 360с - машинно четим формат. Това е в полза на правноинформационните системи /Сиела/ Ограниченията, които ВСС наложи са продиктувани от това, че когато те си включат машините никоя страна не може да си види делото, понеже сървърите се блокират. Генерално тази глава, която е § 171 съдържа ново решение на стар закон. На много места ВСС следва да работи по електронното правосъдие, съгласувано с министъра на правосъдието. Съгласуването, примерно за единен портал, той е готов. Електронните страници. От текста, така както е написан или ще трябва това, което е готово да се преработи и да се гласува... С две думи, понеже електронното правосъдие е важно, имаме многогодишни спорове къде да е центъра - в МП, това е решено. Предлагам тази глава да е съобразена с текстовете, които бяха напълно добре съгласувани. Тези нововъведения, които са приети не способстват да се постигне ефекта, който търсим.

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА: Главата е съгласувана с членовете, които работят точно в тази сфера, така че ще погледнем и ако има някои грешки..

Извинявайте, колеги, но аз трябва да тръгвам. В 11 ч. имам среща. /оживление/ Съжалявам, за това извънредно заседание направих всичко възможно да разместя програмата си и да дойда за час и половина, но... Оставям г-н Талев, който е

директор на дирекция, те ще слушат и ще записват. /В залата е и Благовест Пунев/

/Министър Захариева напуска заседанието/

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА

/Заседанието продължава под председателството на Димитър Узунов - представляващ Висшия съдебен съвет/

ДИМИТЪР УЗУНОВ: По реда на заявките: г-жа Стоева, г-жа Неделчева, г-жа Лазарова, Кузманова, Иванов.

Г-жо Стоева.

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Уважаеми колеги, аз ще взема думата по отношение материята „конфликт на интереси, декларации, деклариране, отговорност, дисциплинарна отговорност" и съвсем извън тази тема ще кажа само едно изречение.

Първото ми становище е по § 76 от проекта на закона, това е по имуществените декларации. Имуществени декларации по новия образец ще подават съдии, прокурори и следователи. Къде ще подават декларациите си главен прокурор, председателите на ВАС, ВКС, членовете на ВСС, главен инспектор и инспекторите към ИВСС? Изключени са от проекта на този закон, стояха в списъка на лицата по проекта на антикорупционния закон. В този смисъл има несъответствие дотолкова, доколкото пред кого ще подават декларации членовете на Съвета и инспекторите, е от съществено значение. Отделно от това, ако приемем, че тримата големи са магистрати, в този смисъл този закон ще трябва да се отнесе и за тях. Това е първото ми възражение, което струва ми се, г-н Пунев, беше обсъждано и на работна група, така или иначе остава отново да е в непълнота и не е последователна, изрична регламентация.

Много големи проблеми, по всяка вероятност ще се създадат по отношение на данните за свързани лица. Списъкът на свързаните лица отново остава безкраен. Отделно от това, ще моля авторите на законопроекта да имат предвид какво ще разбираме под данни. Ако ще трябва да си декларираме всички първи

братовчеди и сватове по втора степен, кои ще са данните, които ще следва да посочваме в тези имуществени декларации? И в тази връзка, след като самият образец ще го одобрява главен инспектор, няма ли да се получи другото несъответствие по отношение на тази материя с антикорупционния закон? Това обстоятелство, данни за свързани лица, според мен се превръща в изключително важно. Отделно от това, големи проблеми и голяма дискусия може да съществува в проекта на чл. 175ж и „з“, ал. 4 и ал. 5 на този текст, аз лично не правя разлика в редакцията до 20 000 лв. несъответствие, и по-малко от 20 000 лв. Не разбирам, и това би създавало изключително много проблеми след това по правоприлагане. Отново не разбирам проекта за законодателно уреждане, защо проверки до 20 000 лв. до някаква степен ще може да ги прави Инспектората, а.. Т.е. до по-малкия размер ще може да прави проверки по несъответствие и ще изпраща на компетентни органи. Оттук питането ми е - кои ще са компетентните органи и защо няма пък да може Инспекторатът да извършва проверките, които са при несъответствие за суми, по-големи от 20 хиляди лева.

На следващо място липсва и не приемам даденото в преходни разпоредби определение за почтеност. Това, което е изписано в определение по проверка за почтеност според мен е крайно недостатъчно и е отнесено само затова магистрата евентуално дали ще приема или няма да приема по установения ред и начин евентуални облаги, но почтеността според мен е понятие, в което трябва да се включат и други части по проверката, а не само подобни действия на магистратите евентуално.

По отношение на проверките за конфликт на интереси, в редакцията на 175 „п“ Инспекторатът установява евентуално данни за конфликт на интереси и това, което е предложено колегията да

образува общо производство за конфликт на интереси. Много моля това понятие „общо производство“ да бъде подложено отново на дискусия, защото същото е неясно, ако имаме предвид края на този текст, вероятно имаме препратки към дисциплинарното производство, но това означава регламентация, евентуално състав, евентуално...Г-н Узунов, в момента, извинявам се, че аз ще Ви направя забележка, повдигам изключително сериозни възражения по законопроекта и в този смисъл Ви моля да осигурите поне видимо мълчание и възможност на всички колеги, които са се готвили по законопроекта да изложат своите становища. Поднасям извинения за забележката, но дължим си взаимно уважение.

Та, повтарям още веднъж - понятието „общо производство“ в една такава материя, която ще застане като нова дейност в компетентността на съответните колегии на ВСС според мен се дължи изрична и конкретна нормативна уредба.

На следващо място по отношение на § 179. Как ще установява недекларирането на определени обстоятелства, които са безкрайни в списъка по закона и кой ще установява невярното деклариране. По каква техника и по какъв ред ще се установява невярното деклариране. Кой ще ги установява, какви ще са механизмите по отношение на това.

Ще се опитам да бъда кратка, макар че имам и много други конкретни забележки по редакцията. По отношение на § 191 във връзка с правоприемството. Заложено е правоприемство само по отношение на Комисията по „Конфликт на интереси“, действаща сега, като е пропуснат ВСС, който в момента държи и поддържа регистъра на декларациите на магистратите по Закона за конфликт на интереси. Правя предложение § 151 във връзка с образуването на дисциплинарното производство да отпадне възможността петица

на Пленума или тройка на колегия от членовете на Съвета да правят предложение за образуване на дисциплинарно производство. Имаме противоречива съдебна практика, имаме и констатации в доклади на Европейска комисия, че се нарушават съществени принципи в производствата с подобна възможност, дадена в компетентност на членовете на Съвета или на колегии.

И не на последно място обръщам внимание на § 142, където се разширява и се засилва функцията и ролята на конкурса за придобиване на юридическа правоспособност. До настоящият момент към този изпит за придобиване на юридическа правоспособност всички знаем, че с годините се поглежда много формално, в същото време изискването за юридическа правоспособност остава да стои във всички закони. Сега, аз ще моля всички колеги членове на Съвета да обърнат внимание, че тук имаме едно засилено присъствие и повишаване ролята на този конкурс, на този изпит, в което няма нищо лошо, като включително е дадена възможността до три пъти, значи променя се вида на конкурса с казус, моля ви да обърнете внимание, след което евентуално до три пъти и лицето се лишава от правото да се явява повече на подобни конкурси. Съставът на тази конкурсна комисия, ние бягаме и се борим за гаранциите по независимост на магистратите и по, евентуално, да, само взаимодействие с властите, но организацията на този конкурс от Министерство на правосъдието със засилените му функции, които му се възлагат, включително вижте и членския състав, според мен този конкурс, да, нека, можем да помислим да засилим ролята му, но според мен има разум да отиде към Националния институт по правосъдието или към ВСС. Разбира се, изказвам свое мнение, подлежи на дискусия, но според мен ако се запази в този вариант, защото пък обща

правоспособност юридическа, но касае в цялостната си степен магистратите. Благодаря.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Благодаря Ви, г-жо Стоева. Само да Ви кажа, че колегите все пак коментират помежду си отделните разпоредби, ще ви помоля да бъдете малко по-тихи и да се изслушваме.

По реда на заявките г-жа Неделчева и после смятам да дадем почивка малко.

По реда на заявките - Каролина Неделчева, Магдалена Лазарова, Кузманова, Камен Иванов, Карагьозова.

След г-жа Неделчева, почивка!

Заповядайте!

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Благодаря. Аз ще бъда кратка, колеги. Аз се радвам, че съдия Благовест Пунев присъства днес и въпроса, който ще поставя е много кратък, той се намира в последния § 198, който предвижда нова алинея в чл. 163 „а“, този текст, който урежда, че публичните вземания, установени от органите на съдебната власт в полза на бюджета се възлагат за събиране на съдебен изпълнител по реда на ГПК. Намирам, че този текст противоречи на Конституцията, на чл. 17, противоречи на конституционно дело 2 от 2000 г., на конституционно дело 3, докладвано от колегата Пунев, където е ясно разграничен характера на публичната и частната собственост, белезите на субектите, които я упражняват и един от които е и начина на събирането им. Известно е на всички проблемът с несъбирането на съдебните разноси от НАП и установените над 700 милиона несъбрани за последните няколко години. С посочената разпоредба намирам, че недопустимо се смесва редът за събиране на едно публично вземане, който определено е привилегирован, с общия ред по ГПК.

Недопустимо е в Закона за частните съдебни изпълнители чл. 2, който урежда, че частния съдебен изпълнител е лице, на което държавата възлага да упражнява нейни функции и във втора алинея да му възлага възможността да събира публични вземания по реда на ДОПК, държавният съдебен изпълнител, който е орган на държавната власт, с публични функции да събира публичните вземания по реда на ГПК. Затова предложението ми е конкретно - ако тази норма остане да отпадат думите „по реда на ГПК“. Следва те да се събират по реда на ДОПК, защото този проблем съществува отдавна и по тази причина не се събират никакви вземания. Надявам се, че колежата Пунев ще отговори.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Само да отговоря с едно изречение. Основателна е забележката, мисля, че е грешка, по реда на ГПК, трябва да бъде по реда на ДОПК, но ние сме предвидили всъщност една възможност на държавните съдебни изпълнители, това е всъщност смисъла на разпоредбата, да бъдат натоварени с изпълнение на тази .../прекъснат/

ГАЛИНА КАРАГЬОЗОВА: Колега Пунев, а не е ли време да искаме изменение на нормата на 162 от ДОПК, която дефинира кои вземания са публични, защото там са изпуснати.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Не мога точно да цитирам разпоредбата, но предвидените със ЗСВ в определени от закона случаи държавните съдебни изпълнители могат да ... частни вземания ...

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Това е чл. 264.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: В допълнителните разпоредби на закона са предвидени, че ДОПК, не ГПК, а ДОПК дават тази възможност. Просто е фактическа грешка.

ГАЛИНА КАРАГЬОЗОВА: /говори без включен микрофон/
Дано така да се приеме, защото спорът ни всъщност с финансовите органи е точно това, че липсва конкретна дефиниция „публично вземане“ по отношение на съдебните. /говорят помежду си/

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Така или иначе съм взела думата, колеги, благодаря, да довърша за друго свое конкретно предложение, надявам се да бъде записано - много години подред не е уреден въпроса със заместването взаимно между държавните съдебни изпълнители и съдии по вписванията при тяхно отсъствие. Дадена е възможност на съдия, в разпоредбата предлагам на чл. 274 да има нова ал. 2, която е със същия текст аналогичен, какъвто има 279, ал. 4, а именно възможността съдия изпълнителя при отсъствие, възлагане на министъра на правосъдието да замества държавния съдебен изпълнител, каквато възможност е предоставена на други субекти. Този въпрос е поставен от районните съдилища многократно и е въпрос на организация.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, има предложение да изчерпим дискусията по тази тема и тогава да дадем почивка.

Г-жо Лазарова, заповядайте!

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Ако ви прави впечатление, в § 64, чл. 147 за прокурорите, за разлика, това не е предвидено обаче за съдиите, е предвидено в районна прокуратура да бъдат командировани прокурори от окръжна прокуратура, а в окръжна и прокурори от апелативна прокуратура. И следващата разпоредба, която е, че главният прокурор може да командирова прокурори от цялата страна, при невъзможност за командироване по реда на точка 1 и 2. В случая аз поставям въпросът - 147, § 64, т.е. командироване от по-високо ниво в по-ниско, това не е предвидено за съдиите, това е разпоредба, която за първи път присъства в ЗСВ

и се предлага. В крайна сметка ние имаме вид дисциплинарно наказание, което е „понижаване в длъжност“. И моят въпрос е - това не е ли вид санкция, дисциплинарна санкция по отношение на прокурорите от по-горестоящата прокуратура, защото те могат да бъдат командировани без тяхно съгласие за срок от три месеца и с въвеждането на ал. 4 в цялата страна, не само в апелативния район. Това е първият ми въпрос, която поставям на вашето внимание за обсъждане, който е изключително важен.

Вторият е отново за командироването и предвиждането на срок от максимум шест месеца за командироване и невъзможност за повторно командироване на същия прокурор в същата прокуратура. Това ще създаде големи проблеми в организацията на работа на Софийска градска прокуратура. Вие си спомняте, че когато избирахме административен ръководител на тази прокуратура всички кандидати поставиха като един от важните е наболели проблеми в тази прокуратура именно проблемът с командироването и откомандироването на наблюдаващи прокурори. Там са най-тежките дела, най-обемните дела и съгласете се, че за един период от шест месеца на командироване едно голямо тежко дело няма да приключи нито в досъдебна фаза, нито в съдебна фаза, и подмяната на наблюдаващите прокурори, в рамките на всеки шест месеца ще доведе до блокиране на тези съдебни разследвания по тези дела. Обикновено по тези дела досъдебната фаза продължава над една година, по обясними причини.

Следващата разпоредба е в § 80. Там е предвидено в ал. 2, че не могат да участват кандидати, които са одобрени по реда на чл. 186, ал. 7, с влязло в сила решение на съответната колегия на ВСС, т.е. в конкурс за първоначално назначаване не могат да участват младши прокурори и младши съдии, които са вече в

одобрените списъци. Аз поставям въпросът, защото ние сме имали няколко такива казуса на вниманието на този ВСС - могат ли да участват в конкурса младши съдии, младши прокурори, одобрени в списъци на ВСС. Не, не, не за конкурса младши съдии, младши прокурори, това е само за първоначалното назначаване, говоря одобрени младши прокурори, в списъци за младши прокурори могат ли да участват в конкурса младши съдии и обратно.

ЯСЕН ТОДОРОВ: Докато се обучават.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Да, докато се обучават говоря. Ние сме имали такива казуси.

Не виждам, също така имаше една идея, която аз представих на ... среща с представителите на Европейската комисия за въвеждане на допълнителна оценка „отлична“, която по този начин ще доведе до даване на тази оценка за в бъдеще на магистрати, които наистина са с висока професионална компетентност и по този начин ще се отличат тези магистрати от останалото мнозинство, тъй като всички знаем, че към момента 98 % от магистратите са с „много добра“ оценка и това ще продължава за в бъдеще неминуемо, няма как.

По-нататък. Още няколко въпроса.

В § 92 е записано - комисия може да направи и своя проверка на знанията на кандидата, ако кандидатът не е атестиран или проверяван една година преди кандидатстването. Това е § 92, чл. 192. Аз поставям въпросът - при предвиденото извънредно атестиране няма ли по този начин да се постави, ако един прокурор от Върховна касационна прокуратура, давам пример, участва в конкурс във Върховна административна прокуратура, той не подлежи на атестиране, ще се направи ли за него някакъв вид атестиране или ще се направи такъв вид събеседване или дали

това събеседване, и нека да помислим дали това събеседване няма да постави някои кандидати в неблагоприятно положение с останалите и неравностойно оттам.

Следващото, което е - за § 106. В § 106 създадената алинея 2 - на периодично атестиране не подлежат съдии във Върховен касационен съд, Върховен административен съд, т.е. във върховните нива, когато обаче те участват в конкурс за административни ръководители ще подлежат ли на атестиране, на предвиденото извънредно атестиране или няма да подлежат. Това е моят въпрос. И се връщам малко по-горе в ал. 1, където е предвидено за извънредното атестиране - когато съдия, прокурор, следовател, участват в избор за административен ръководител на апелативен съд, апелативна прокуратура, председателите на двете върховни съдилища и директора на Национална следствена служба умишлено ли тук е изпуснат главния прокурор. Той отсъства, а председателите на двете съдилища ...

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Лазарова, в кой текст е това?

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: § 106, чл. 203, т. 4, буква „б“, извънредното атестиране. Председателите на ВКС и ВАС са предвидени и аз питам - умишлено ли е пропуснат главния прокурор по тази разпоредба. Просто питам. Или просто е технически пропуск, който ще бъде отстранен.

ЛЮБОМИР ТАЛЕВ: Аз ще взема отношение по въпроса относно чл. 192, както отбеляза и министъра, правили сме корекции през тази седмица, просто се извинявам, че не сме ви ги пратили, но сме ги работили до късно снощи, включително тъй като по много от повдигнатите въпроси по-ранни официални и неофициални становища и сме съобразили голяма част от тях, специално чл. 192 това изречение, на което обърнахте внимание: комисията може да

направи своя проверка на знанията на кандидата ако кандидата не е атестиран или проверяван една година преди атестирането, сме го изтрили изцяло и последното изречение е придобило следната редакция: при еднакви оценки се провежда тест за проверка на знанията на кандидата относно задължителната съдебна практика според конкурсната материя. Решихме, че тази проверка на знанията става нещо твърде субективно и решихме да въведем нещо по-обективно, което е проверката в съдебна практика за позицията, за която се кандидатства, и в която ще работи кандидата.

По отношение на главния прокурор ще проверим, предполагам на първо четене, че е пропуск.

На другите ще дам възможност на съдия Пунев да отговори.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, нека да дадем малко почивка.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Първо за командироването на прокурори.

ЛОЗАН ПАНОВ: Понеже темите са наистина важни, нека командироването, атестирането и конфликта на интереси, за които стана дума, нека да ги изчерпим сега преди почивката, има достатъчно други теми, които са също важни, наистина да ги изчерпим като теми, това имам предвид.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, понеже има разнобой в това, предлагам ви да продължим.

Г-жо Кузманова, заповядайте!

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: За § 80 Вие поставихте въпросът, че какъв е смисъла на разпоредбата на ал. 2 относно забраната да участват кандидати, които са одобрени по реда на чл. 186, ал. 7.

Ами то би могло да се прави с цел да се промени мястото на местоработата, за позицията, за която се кандидатства. Той вече е одобрен на една позиция и иска да заеме друга, защото .../прекъснат/

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Не, не беше въпросът такъв. Защо не е въведена забраната и за одобрените, започнали обучението младши прокурори да участват в конкурса за младши съдии, защото ние сме имали няколко такива казуса.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Аз така го разбрах, че не може да участват кандидати, които са одобрени по реда на 186, ал. 7.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Аз поставих въпросът, тъй като забраната е въведена само за участващите младши магистрати в конкурсите за първоначално назначаване, но ние в нашата практика сме имали случаи когато одобрени младши прокурори вече започнали обучение в Националния институт на правосъдието участват в конкурси за младши съдии.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Те са младши съдии, вече избрани.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Младши прокурори да участват за младши съдии в момента на обучението.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Те сменят вече...

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Да. Т.е. тази забрана трябва да се въведе както за ал. 2, така и за ал. 1.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Да не може да се сменя? /не се чува/ /говорят помежду си/

ЯСЕН ТОДОРОВ: Няма значение дали сменят. Имахме такъв случай, два случая имахме.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Беше спечелила конкурс за младши съдия в един съдебен район, след това участва отново в конкурс за младши съдия и беше класирана за друг съдебен район.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Това не е правилно.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Ами като няма забрана...

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Лазарова.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Проблемът е, че сега с тези промени в ЗСВ се въвежда забрана само за участие в конкурс за първоначално назначаване, така както е записано по ал. 2, изречение второ, би следвало да включва и забрана за участие в конкурс, следващ конкурс за младши съдии и младши прокурори, защото този участник вече е започнал обучението си като младши прокурор.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: /говори без включен микрофон/ Значи вместо в конкурса за първоначално назначаване да остане за всички конкурси.

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Че не може да участва в други конкурси по време на своето обучение.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Че той няма да отговаря на условията за други конкурси.

МИЛКА ИТОВА: Те не са назначени за младши, а те са кандидати все още.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: А за друга позиция изобщо е изключено. Там няма да има необходимия стаж. /говорят помежду си/

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Заповядайте, г-жо Кузманова!

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Уважаеми колеги, в качеството си на член на Управителния съвет на НИП считам за необходимо да изразя своите бележки относно уредбата и съответно предложенията. ВСС е върховен кадрови орган по отношение на НИП.../прекъсната/

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Кузманова, предложението ми е като дойде време тогава да вземете отношение.

МАРИЯ КУЗМАНОВА: И във връзка с декларацията и конфликт на интереси.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Кузманова, нека по-късно.

Г-н Кожарев, заповядайте!

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Аз преди да се включа искам да попитам - сега с всички ли теми можем да говорим или само по определени, да дадем почивка и след това.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, говорим само по темите „Конкурси“, „Атестиране“ и „Конфликт на интереси“.

Има ли някой?

Г-жо Карагьозова.

ГАЛИНА КАРАГЬОЗОВА: Да, във връзка с § 80.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Заповядайте!

ГАЛИНА КАРАГЬОЗОВА: Става дума за нормата на чл. 181, конкурса за младши съдии и младши прокурори. Сред изискуемите документи се въвеждат три нови категории документи. По точка 7 най-малко две препоръки от преподаватели по правни науки, съдии, прокурори, следователи, адвокати или други юристи, при които е проведен стаж за придобиване на юридическа правоспособност. По точка 8 попълнен въпросник по образец, изготвен от съответната колегия на ВСС във връзка с притежаваните от кандидата нравствени качества и мотивационно писмо. Мен лично особено документите по т. 8 и 9 изключително ме смущават. Какво ще постигнем с попълването на въпросник за нравствените качества от самия кандидат и това мотивационно писмо за какво обременява кандидатите, допълнително мотивационно писмо, след като той е подал заявления, в които

очевидно е направено волеизявление за ... за участие в конкурса. Да не говорим за тези две препоръки, да речем те са някак си обосновани, но ме смущават във връзка с това, че е предвидено правене на едно предварително атестиране на младшите съдии и прокурори и сега изведнъж тези изисквания в самия конкурс, просто любопитно ми е какво обосновава въвеждането на тези нови документи по тези теми.

Имам и други въпроси.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Заповядайте, г-жо Найденова!

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Да, както каза г-жа Петкова, днес не сте ме чули. Аз се присъединявам към изказванията на колегите Юлиана Колева и Магдалена Лазарова, по други теми съдия Пунев даде някои допълнителни разяснения за различния режим по отношение на статута на съдиите и прокурорите, свързан с атестирането и командироването. Също и наред с въпросите, които г-жа Карагьозова повдигна и тъй като съм взела думата, за да не я вземам пак по темата „Конфликт на интереси“ г-жа Стоева изказа съображенията си, но малко по-рано министър Захариева във връзка с питане мисля, че беше на г-н Цацаров за полиграфа, както и за анонимните сигнали мисля, че и тя ги обвърза, като положения, които са били залегнали в проекта за т.нар. „антикорупционен закон“, който всички знаем все още е на една много начална фаза. Много добре си спомням когато обсъждахме и Стратегията се каза, че не би следвало да има различен режим, това и днес тук се каза, между проверката за конфликта на интереси, изобщо проверките за почтеност по двата закона. По тази причина се възложиха и ние подкрепихме идеята тези проверки да се правят от орган в съдебната власт, в случай Инспектората, но се опасявам поради сериозното разминаване най-малко във времето, най-малко във

времето, това го казвам като обективен фактор, без да намесвам другите субективни, да не се окаже в един момент, че цялата тази уредба касаеща конфликта на интереси и проверките за почтеност по отношение на магистратите да придобие един обем и вид, който ще бъде може би доста по-различен по отношение на останалите държавни служители, които ще са предмет на проверки по другия закон когато той стане факт. Аз изобщо не повтарям съображенията, които колегата Стоева изложи и които са много сериозни, и моите притеснения наред с това, което тя сподели касаят и режима, на който ще бъдат подложени държавните служители и магистратите. Идеята беше проверката да е ... на съдебната власт, но не те са подложени на различни или на двойни режими.

ГАЛИНА КАРАГЪЗОВА: В тази насока сериозни възражения особено по отношение легалните дефиниции има изложени и в становището на Инспектората.

ЛЮБОМИР ТАЛЕВ: Ние становището на Инспектората сме го получили, готвим отговор по тях, някои от нещата ще приемем, за някои ще дадем аргументи какво не приемаме и защо. Сега по въпросът специално за т.нар. „двоен статут“ при атестирането в прокуратурата, тъй като съм участвал в работните групи и по изготвянето на първия ЗИДЗСВ, който се прие в крайна сметка, ние първоначално, ще си позволя да се върна и да припомня историята, защото този казус има история. Ние първоначално просто си бяхме предвидили децентрализирани комисии към всяка от колегиите атестационни, след което на предишното събрание на Съвета по съдебната реформа получихме много сериозни критики именно от прокуратурата, които казаха, че според тях този модел е работещ за съдиите, но не е работещ за

прокуратурата, защото там основната тежест по атестацията ще падне върху прокурорите от Върховна касационна прокуратура, те се притесняват, защото голяма част от тях са се откъснали от такава практическа работа като влизане в съдебна зала, поддържане, изготвяне, поддържане и предявяване на обвинения и т.н., а просто така го налага дейността им, са се специализирали в по-аналитична работа и затова това беше тяхно предложение, много силно аргументирано от тях, че за тях е добре да се въведат такива Помощни атестационни комисии. Съобразили сме с това, което се чу на предишния Съвет по съдебна реформа.

По отношение на командироването специално от по-висока към по-ниска степен на прокуратурата ще го прегледаме, ще помислим още веднъж много сериозно.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Мисля, че е основателно. Това представлява всъщност понижаване. /гласове - санкция/ А и в личния си опит съм имал случаи, на които съм бил свидетел на такова нещо, се е използвало едва ли не като саморазправа.

ЛОЗАН ПАНОВ: Темата свързана с „конфликт на интереси“, почтеността е важна, наистина най-важното е да има стандарт еднакъв както за държавните служители, така и по отношение на магистратите. Категорично тезата на нас е проверката да се извършва от орган, който е в рамките на съдебната власт или на Инспектората към ВСС, защото ако се извършва от друг орган, който е извън съдебната власт, назначаван по определени правила и принципи това ще влияе върху независимостта на магистратите.

И още една тема, която беше засегната също. Не виждам логика в една част проверката да се извършва от Инспектората, в друга част да се извършва от страна на други органи и да се

препраща към орган, който е извън съдебната власт. Действително аргументът за формирането на капацитет и потенциал от служители и съответно нормите, които да го регламентират е нещо, което се изгражда във времето, т.е. Инспекторатът може да го изгради, въпрос наистина на време, още повече, че в законопроекта изрично е предвидено онези органи, които са се занимавали до този момент с тази дейност, част от техните ...да минат съответно в Инспектората.

И по отношение на една друга важна тема за атестирането на колегите, които са инспектори. Само да кажа - по принцип идеята за атестиране се гради на принципа на атестация на орган, в който магистратите не са административно подчинени. И в този смисъл законопроектът според мен спазва този принцип. Ако се премине на атестиране на инспекторите от главния инспектор определено това може да създаде и утвърди принцип на единоначалие в управлението на дейността на Инспектората, което ще е в колизия с принципа за дейността на самия Инспекторат, който е залегнал в ЗСВ. Ето защо възможна концепция е да се прави по правила, които, както каза и министъра на правосъдието, официални правила от ВСС, съответната колегия, респективно да важи оценката, която е била преди заемането на длъжността. Подготвили сме наше становище в тази сфера.

И само, за да не ви оттегчавам, по отношение на командироването. Аз възприемам тезата за командироването да има определен срок, защото сме се нагледали на примери за безсрочно командироване, вярно е, че в областта на наказателното право шестте месеца може би няма да бъдат достатъчни, но това неминуемо означава, че ако някой се командирова означава, че не може след този срок съответно върнат на мястото, където е. Темата

с командироването е много дълга тема, предлагането на конкретен срок е една добра идея в ЗИДЗСВ. По отношение на Инспекторатът знаете, че беше представено становище от главния инспектор, ние сме се запознали, изготвили сме и нашата позиция, действително темата с анонимните сигнали сме я дискутирали и по отношение на закона, който беше предложен от г-жа Кунева, по отношение на дефинирането на морални понятия със законови термини също сме изразили своята позиция, ще я представим, разбира се, но принципния въпрос е да няма различни стандарти по отношение на държавните служители и магистрати, и въпросът е кой извършва тази проверка, смятам, че органа трябва да бъде в рамките на съдебната власт. Благодаря ви.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Ковачева.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Благодаря. Ще започна от темата за „конфликта на интереси“. Изцяло се присъединявам към казаното от г-жа Стоева, отделно от това искам да поставя следните - в два текста в материята за „конфликта на интереси“ е предвидено налагането на дисциплинарно наказание, единият е чл. 175 „з“, ал. 3 и другият е 175 „ф“, ал. 2. Вероятно в първия случай когато се предвижда налагане на дисциплинарно наказание първият въпрос, който си поставих пред себе си е за какво нарушение ще бъде когато става въпрос за проблеми с декларирането. Вероятно ще отиде в категорията „и други нарушения на служебните задължения“. Може би това е по-лесния въпрос. В ал. 5 обаче е предвидено, че при атестиране на съдия, прокурор и следовател за придобиване на несменяемост се извършва допълнителна проверка, както и в случай на подаден сигнал. Мисълта ми е и предложението ми е следното - ясна е целта на разпоредбата, да се провери всестранно /намесва се Благовест Пунев - моралния

статус/ Юлия Ковачева - на съдията, прокурора и следователя, защото статусът на несменяемост вече има своите благоприятни за него последици. Само, че на мен ми струва, че доколкото допълнителната проверка касае случаи, в които е налице някакво нарушение или някакви съмнения по отношение на почтеността на магистрата, нека да остане при същите условия на текста, или да бъде предвиден като самостоятелна аления или да бъде предвиден при самото атестиране за статут за несменяемост. Идеята ми е тогава когато има съмнения за почтеността и тогава когато имаме една хипотеза обективно да се направи проверка да не бъдат в един и същи текст. Може би малко дълго и неясно го обясних, надявам се да бъде все пак разбрана. Да, защото допълнителната проверка тук касае проблеми, пък проверката за несменяемост има друга цел. Може да е по един и същи ред, но да се каже примерно, че подава декларация когато дойде време за статут, че тази декларация вече включва и кръга на лицата, които са в ал. 1, и че тази декларация подлежи на самостоятелна проверка при изготвянето на становището за неговия статут на несменяемост. Това ми беше мисълта.

По отношение на чл. 175, ал. 2 понеже се казва, че ще се проведе общо производство при установяване на конфликт на интереси и за дисциплинарното наказание. Само, че ние знаем, че процедурата по дисциплинарно наказание е самостоятелна в ЗСВ, а процедурата за конфликт на интереси вероятно ще се проведе по общите правила на АПК. Във всички случаи трябва да го уточним по какъв процесуален ред ще се извърши това общо производство. Ако съм пропуснала нещо и го поставям на въпрос, извинявайте! Уредено е, така ли? /говорят всички/ Вие казвате по реда на АПК, че се събират доказателства, но процедурата /намесва се Благовест

Пунев - общо производство/ Юлия Ковачева - по кой ред, може би за мен е останало неясно.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Всъщност се постановява общо решение с два диспозитива - и едното и другото постановяват конфликт на интересите, а другото се налага дисциплинарно наказание.

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Ама това от общ състав на колегията ли, г-н Пунев, ще се прави или от дисциплинарен състав.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Дисциплинарният състав предлага само, прави предложение, а иначе решението е на колегията.

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Вижте как е посочено.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Ако само за мен е останало неясно, моля да ме извините.

ГЛАСОВЕ: Не, не.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Аз мисля, че трябва изрично да се уреди процесуалния ред. Процесуалният ред на дисциплинарното производство е различен от общия ред на административното производство по АПК. Това ми е мисълта. Ако дисциплинарният състав ще установява и конфликт на интереси трябва изрично да го укажем, но по-скоро очевидно това е идеята, защото обратното...

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: В ал. 3 - в 7-дневен срок от влизане на решението, с което е установен конфликт на интереси, съответните колегии уведомяват съответния орган за образуване на производство за проверка на съдия, или на лицето ...последници от нарушението.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Добре, да го формулирам тогава - конкретното ми предложение - в 175 „п“ да се формулира изричен текст, който да уреди, че производството по 175 „п“, ал. 2 се провежда по реда на Глава 16 тогава от ЗСВ, т.е. с избор на

дисциплинарен състав, който го определя или дори да не го наречем дисциплинарен състав, след като ще се налага дисциплинарно наказание той трябва да е дисциплинарен състав.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Дисциплинарен състав, разбира се. Той ще направи предложение, въз основа на това, че констатира конфликт на интереси и въз основа на това предложение колегията ще постанови решението.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Да, очевидно мислим еднакво, просто ние държим да бъде изрично.

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: АПК е субсидиарно приложим в случая.

ЛЮБОМИР ТАЛЕВ: Само ако обърнете внимание и в ал. 2 на чл. 175 „п“ се прави препратка за обжалване по реда на чл. 323, а чл. 323 се говори за решение на Пленума или на съответната колегия на ВСС, така че очевидно това се е имало предвид, но не възразяваме изрично/намесва се Галина Карагъозова - отделно трябва да го извличаме чрез тълкуване, моля Ви, касае се за процесуален ред, нека да е ясно/ Любомир Талев - не споря. Казвам, че сме съгласни.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Отново в темата за „конфликт на интереси“ отивам на преходната разпоредба. Сега няма да влизам в детайли за текущите наличности към 31 декември, това е може би в писмените становища, но това, което искам да обърна внимание - § 178, т. 11 дава дефиниция на понятието „проверка за независимост на съдии, прокурори и следователи“.

На първо място може би моят прочит на конституционния текст и на законовите и бил малко по-различен. Аз винаги за себе си си представях, че проверката за независимост има за цел да гарантира независимостта на съдията когато има към нея някакви

посегателства, може би силна дума, но в момента не се сещам за друга. Тук виждам, че е дадено съвсем различно съдържание. Първо не мисля, че проверката в каквито и да било информационни масиви, свързани с имущественото състояние на който и да било съдия, прокурор и следовател може да спомогне за установяване затова дали спрямо него, дали той се поддава на натиск, заплахи, преки или косвени влияния от представители на която и да е друга власт, най-малкото защото тук става въпрос за различен подход и неговото реализиране. И второ - някак си не мисля, че при това положение ще има съдия, който ще се оплаче, че спрямо него е имало натиск, заплахи, стимули, преки или косвени влияния, защото тази проверка за независимост тя всъщност ще е насочена не срещу този, който употребява тези неправомерни средства, за да постигне желания резултат, а спрямо лицето, към което се прилагат. Ако аз като съдия някой се обърне към мен с някои от тези средства как мислите, че аз ще отида в Инспектората и да кажа, че която и да било власт се опитва да повлияе върху моето решение по делото, след като Инспекторатът ще проверява мен! И ще проверява дали аз съм се поддала и как аз ще докажа, че не съм се поддала! Аз ще постановя един резултат по делото, който според мен ще е верен и който ще съответства на моето убеждение, но аз ще трябва да доказвам, че този резултат не е вследствие на никакви заплахи, стимул или каквото и да било друго влияние. /намесва се Лозан Панов - и ако е в полза на страната/ Юлия Ковачева - и, да, да не дава Господ да е в полза на страната дето се е опитала да ме уговори. Моля ви, помислете ги тези неща, за да има смисъл от тези проверки. Няма спор.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: /не се чува/

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Приключвам. Отново се връщам на общите текстове на конфликта на интереси и то е 175 „о“, ал. 3 - проверяваното лице се уведомява за резултатите от проверката и за решението на Инспектората към ВСС. Какви са правата на лицето в този случай не дава отговор закона или уведомлението е просто лицето да знае, че срещу него е извършена такава проверка. То може ли да възрази срещу констатациите по тази проверка и по решението на Инспектората и пред кого?

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Приключихте ли, г-жо Ковачева?

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: С „конфликта на интереси“, да.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, предлагам все пак да чуем и г-жа Кузманова и даваме почивка.

Г-жо Кузманова, заповядайте!

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Уважаеми колеги, в качеството си на член на Управителния съвет на НИП намирам за необходимо да представя и своите бележки относно уредбата и новите предложения.

Висшият съдебен съвет е върховен орган, кадрови, по отношение на НИП, тъй като с петимата свои членове-представители в УС избира директора на института. По отношение на това какви качества трябва да притежава директорът, сочи **чл.255, ал.3, т.2** - високи професионални и нравствени качества и практически опит в съдебната система. Високите професионални и нравствени качества не е ясно и не е регламентирано къде и как би следвало да се установят. Дали това трябва да бъде с декларация - такава, каквато подават всички останали (по повод реплика на К.Калпакчиев: това е моето мнение, г-н Калпакчиев, аз Ви изслушах съвсем внимателно, така че, моля Ви, изслушайте и мен). Тук се засегна темата за конфликт на интереси; говорим за почтеност;

говорим за нравственост и в крайна сметка откъде ще изградят членовете на УС становище относно високите професионални и нравствени качества, които да притежава директорът на НИП. Практическият опит, той би могъл да се вземе като опит в съдебната система - като стаж на съдия, прокурор или следовател. Би следвало да има регулация в предложените промени следва ли да има стаж като съдия, прокурор, следовател, от кое ниво, колко години. Директорът е този, който отговаря за обучението; този, който отговаря за квалификацията; този, който има толкова важни други задължения (те са описани и регламентирани в Правилника), би следвало да има и съдийски, прокурорски, или пък следователски стаж и удачно би било да има такава регулация в конкретни предложения, които биха могли да се направят.

Директорът се освобождава от Управителния съвет за тежки или системни нарушения по този закон. Къде в закона е описано какви тежки и системни нарушения по ЗСВ директорът трябва да е извършил, за да може да бъде освободен? Пак гадаем. Ето защо аз считам и предлагам на дебат - не би ли било удачно в чл.195 така, както е установена една несъвместимост по отношение на съдии, прокурори, следователи, за инспекторите на друго място, да се установи една такава несъвместимост и за директора на НИП. Доколко би могло да се ползват текстовете на чл.195 от ЗСВ, е друг въпрос, или пък просто да бъдат само някои от посочените в разпоредбата, в смисъл т.3, т.4, т.5, 6. Обратното в такъв случай означава, че директорът може да упражнява платена професионална дейност, да упражнява свободна професия. Ако няма такива задължения за несъвместимост, тогава за какви нарушения става въпрос и кога са системни, ако той съответно извърши някакво тежко системно нарушение?

По отношение на декларациите. Въвежда се с § 99 какви декларации трябва да подадат следователите, прокурорите, членовете на ВСС, главният инспектор - декларация за всички свои дейности и членства в организации, юридически лица с нестопанска цел и други граждански проекти, по образец, утвърден от ВСС. Не би ли могло в § 99 да се включи такова задължение за подаване на декларация и по отношение на директора на НИП?

Във връзка с предложението, което е направено по отношение на § 124, във връзка с 253, във връзка с правомощията на Управителния съвет. Значи, одобрява проекта за бюджет и го внася пред Пленума на ВСС. А в такъв случай какво става с годишния отчет на директора на НИП? Не би ли следвало този отчет да бъде внесен от Управителния съвет също пред Пленума на ВСС, тъй като сега той се дава пред членовете на УС? Все пак в УС членовете на ВСС по някакъв начин трябва да ангажират вниманието на ВСС с този отчет на директора. Така че би могло в чл.253 евентуално да се предвиди разпоредба в този смисъл.

По отношение на постоянните преподаватели. Доколкото ми е известно (а това действително е така), всички постоянни преподаватели, които са във висшите школи по обучение в Европа, са върховни съдии или съдии с изключителен опит и стаж, на високи нива. Тук, в НИП, битуваше една тенденция да бъдат назначавани постоянни преподаватели от районно ниво. Не би ли могло в чл.262, в ал.2 да се предложи една регулация и след съдии, прокурори, следователи да се включи с минимум (давам го като предложение, което евентуално би могло да се обсъди от Съвета), съдии и прокурори от окръжен съд нагоре с минимум 5-годишен стаж този орган (говоря, че в момента се назначават), в самия окръжен съд стаж, защото все пак от районния съд те нямат

поглед върху професионалната квалификация на съдиите, прокурорите. Един преподавател от районно ниво никак си няма да изпълни добре задълженията си дотолкова, доколкото се касае до учебни програми, до оценки, до способности и пр.

В общи линии това са ми предложенията с оглед краткото време. Може би биха могли да се направят и други, и най-вече във връзка с наставника, който е наставник за една година. Той е длъжен да наблюдава младшите съдии. Но аз пък питам - добре, какво от това, че ги наблюдава? Ами ако този младши съдия не си изпълнява така, както трябва? (реплика: дават становища). Дават становищата и ги наблюдават, дават например една оценка. Но въпросът е някакъв доклад. Тук се предлагат промени, в които постоянните преподаватели да дават доклади пред ВСС, но само по отношение на нравствените и професионалните качества, така че в § 127 би могло да има и оценка за професионалната им дейност.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Благодаря, г-жо Кузманова!

Колеги, обявявам почивка.

(след почивката)

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Уважаеми колеги, продължаваме заседанието с темите, които обсъждахме преди почивката - конкурси, атестиране, конфликт на интереси. Думата поиска г-н Панов.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря, г-н председател! Тъй като се налага да напусна заседанието, няколко неща да кажа. Ще бъде максимално кратък.

Първата тема е свързана с тълкувателната дейност, § 52. Създава се **чл.129б** (ще го прочета): „Ако по поставените

въпроси не се постигне необходимото мнозинство, обсъждането се отлага за друга дата. Ако и при повторното произнасяне не се постигне необходимото мнозинство, искането за приемане на тълкувателно решение се отклонява". Тук искам малко уточнение на внесем. Каква е била идеята, тъй като, ако втори път не се постигне мнозинство, очевидно отлага, няма ли тогава да се стигне до възможност да не се реши поставения въпрос в две поредни заседания? Може да се окаже, че отсъстват повече съдии, може да има други причини.

Каква е била логиката, за да мога да продължа?

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Логиката е, че трябва да има край на производството, макар че няма решение. Логиката е, че трябва да се приключи с това производство, независимо че няма резултат всъщност. Аз съм имал случаи в практиката си като заместник-председател, когато сме отклонявали питане поради това, че не се постига мнозинство. Трябва в края на краищата да има край. Не се постига необходимото мнозинство, разделен е съдът по дадения въпрос (намесва се М.Кожарев: това е като в Конституционния съд), не може да се формира изискуемото от 2/3 от всички, тогава отклонявам, няма да издадем тълкувателно решение.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: В Конституционния съд е така.

ЛОЗАН ПАНОВ: Само че нали важното е да се реши противоречивата практика, да се стигне до решение, може да е с крехко мнозинство, но все пак трябва да има решение. Ако след това се отклони и след това се започне нова процедура, трябва да се повторят отново действията. Не знам дали това е подходящо решение. Просто споделям своето мнение.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Извинявайте, че Ви прекъсвам,...да се постигне...изобщо не е изключена тази възможност.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, ама отговорността все пак нали е на магистратите и те трябва да вземат решение.

§ 171, чл.360о. Предварително с нашите колеги от Наказателна колегия, съдия Панова също, става дума за обявяване в регистъра на актовете в **чл.360о, ал.3** (ще я прочета): *„Не подлежат на обявяване в регистъра актовете, с които се разкрива защитена от закон тайна и мотивите към тях, актовете, постановени по дела, разгледани при закрити врати, и други актове, определени от Висшия съдебен съвет“*. Дали е правилно решението тези, които са разгледани при закрити врати, доколкото съгласно тълкувателно решение № 4/2014 г. на Общото събрание на Наказателната колегия на ВКС, т.3, диспозитивът на съдебния акт също се публикува, а мотивите - в тези части, които не позволяват разкриването на съответната тайна. В този смисъл е решението по делото Николова-Иванова срещу България. Тук става дума при закрити врати. Да се прецизира тази норма.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Тази грешка я приемаме. Получихме становището и сме взели положително решение.

ЛОЗАН ПАНОВ: По отношение на анонимните сигнали, проверките, които се правят. Ние сме взели такова становище и по Закона „Кунева“, поддържаме го също. Само да кажа, че не отстъпваме от него. Разбирам, че то по някакъв начин е обвързано и със законопроекта, който в момента тече в Народното събрание, свързан със Закона „Кунева“, и за еднаквите стандарти, но просто Ви моля тази тема да се разисква малко по-обстойно.

Отново благодаря на г-н Пунев за това, че е тук, и за начина, по който водим този диалог. Налага ми се да тръгна.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: За анонимните сигнали искам да взема отношение.

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Преди това, ако искате, г-н Пунев, аз имам да кажа само две изречения, за да се коментира общо.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Да, заповядайте!

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Уважаеми г-н Пунев,
Уважаеми колеги,

Темата с анонимните сигнали с този законопроект елегантно се опитва да се преодолее, като вече не говорим за анонимни сигнали, а всъщност името на подателя на сигнала е пропуснато в задължителните елементи по започването на проверката. Но хипотезата подаване на анонимен сигнал на 100% на практика се е запазила. В тази връзка изключително много (на две страници в нови текстове) са изписани плътни гаранции за подателя на подобни сигнали, гаранции по защита. Нищо против. Никой не бяга от отговорността, или не би трябвало да бяга от отговорността в случай на състояние, в което се създават определени съмнения. Но да се продължи идеята, след като евентуално се започне производство, да имаме гаранциите и евентуално публично обявяване на резултати от проверка, когато те са абсолютно неоснователни, това пък изцяло е пропуснато. Значи, магистратът влиза в една безпощадна проверка, след което завършва някъде безмълвно, и с оглед и на авторитета на всички магистрати, които, не дай си, Боже, да попаднат под режима на подобни производства.

В новата разпоредба на чл.175 проверките ще започват по заповед на главния инспектор; и т.3: по служебна инициатива на Инспектората на ВСС. Засилено служебно начало без конкретизация по основанията кога може в хипотеза по служебна инициатива на ИВСС да започват подобни проверки.

Благодаря!

ЛОЗАН ПАНОВ: Само една конкретизация, в самото начало, в § 2, за състава на Инспектората. Виждам, че много детайлно е вписано: най-малко 8 години, 5 години, 5 години, 8, иначе е 12 години. Каква е била целта на тази норма?

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Тези изисквания за членовете на Инспектората бяха изцяло възприети с предложенията на представителите на Инспектората. Първо, съображенията бяха свързани с квалификацията по определена материя, защото проверките ще бъдат специализирани - гражданско, търговско право, административно, наказателно. Може би Ви смущава това, че за част от инспекторите се предвижда 8 години магистратски стаж, за други - 5. Този довод, който се прави, имате основание, защо трябва да бъдат различни изискванията. Но мисля, че има съображения за целесъобразност с оглед нивото на проверките, които ще се водят, и дали кадрово може да се обезпечи органа, ако тези изисквания важат за всички. Нямаме против, ако считате за всички да приемем, че трябва 8 години стаж да имат, ако се счита, че това е неравнопоставеност в изискванията.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: По-скоро много сериозни компетентности са им възложени.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Наистина, че се изисква, че трябва да си най-малкото на нивото на този, който ще проверяваш, трябва да бъдеш с по-висока квалификация от него, иначе...да си изпълни

предназначението, още повече, че сега се поставят и други, по-сериозни задачи на Инспектората.

За анонимните сигнали. Съображението е, че анонимността е една гаранция (звучи зле - как да кажеш гаранция за донос), дава някаква по-голяма сигурност на информатора срещу вътрешни задръжки да предостави определена информация. И второ, декларацията ще бъде, предвижда се Инспекторатът да състави образец с определени реквизити, на които трябва да отговаря донесението. Ако то сочи реални факти, които са подкрепени с една сериозна обвинителна информация, защо да не бъде обект на проверка един анонимен сигнал, стига да не е голословен и явно клеветнически.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Много тънка е границата.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Стига да отговаря на определени изисквания за неговото съдържание.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Знаете ли какво става тук за всеки избор на административен ръководител?

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Е, може да се говорят всякакви неща, но трябва да са факти, подкрепени със съответни доказателства, а не така нещо да се хвърли в пространството. Защото иначе, ако става дума за...във форумите могат да се прочетат страшни неща, но мисля, че не трябва да бъде от този род (говорят помежду си). Ако се поставят определени изисквания към съдържанието, няма да се разглеждат сигнали, които не отговарят на тези изисквания.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Кожарев, имате думата.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Ако няма други въпроси, свързани с предложените ни изменения в проекта, аз моля да се прецени допълването на измененията в следните насоки. Това се отнася за

Глава 19 от ЗСВ, разпоредбата на **чл.361, ал.3**. По този въпрос в проекта няма предложени изменения, а според мен се налага. Член 361, ал.3 да бъде изменен така (правя две предложения, които са абсолютно алтернативни и ще мотивирам и двете).

Предложение А. *„Чл.361, ал.3. Бюджетът на съдебната власт включва всички приходи от дейността на органите на съдебната власт, Националния институт на правосъдието и на съдиите по вписванията, разходите по издръжката на органите на съдебната власт, съдиите по вписванията, Инспектората на ВСС и НИП, с изключение на разходите, които по силата на този закон...” - нататък остава същото, „се определят по бюджета на Министерството на правосъдието”.*

Предложение Б (двете предложения са алтернативни и затова ще ги мотивирам после наведнъж). *„Бюджетът на съдебната власт включва всички приходи от дейността на органите на съдебната власт, или разходите по издръжката на органите на съдебната власт, ИВСС, на НИП, с изключение разходите на съдиите по вписванията и всички други, които по силата на този закон се определят по бюджета на Министерството на правосъдието”.*

Мотивите за всяко едно от тези алтернативни предложения. Мотивите са свързани с приходната и разходната част на съдебния бюджет. В досегашната уредба в приходната част на съдебния бюджет не се включват таксите, събирани от съдиите по вписванията. Досегашната логика на ЗСВ от 2007 г. е била такава, че с оглед предоставянето на управлението на имуществото на съдебната власт, по-скоро на недвижимото имущество на Министерството на правосъдието, резонно е да има

такива приходи, които да подпомагат управлението на това имущество. Сега има промяна недвижимото имущество на съдебната власт да се управлява от ВСС. Това е на първо място.

На второ място. Към досегашния момент приходи от таксите по вписванията в бюджета на съдебната власт не постъпват, а разходите по издръжката на съдиите по вписванията са изцяло в бюджета на съдебната власт. Към този момент разходите за съдиите по вписванията са около 8 милиона лева на година и включват заплати, пари за дрехи, обезщетения, разходи по СБКО, разходи по държавно-обществено и здравно осигуряване и обезщетения, както и съответната част от разходите по издръжката за съдиите по вписванията за недвижимите имоти, които те обитават, или тези части от недвижимите имоти, които те обитават. Затова аз считам, че трябва да се премахне този nonsens в момента, който съществува в чл.361, ал.3. Това е така и защото съдиите по вписванията, съгласно разпоредбите на ЗСВ - чл.279 и следващи, са към районните съдилища. Ако районните съдилища са органи на съдебната власт, което е безспорно, то съдиите по вписванията са част от този орган на съдебната власт. Ако пък съдиите по вписванията сами по себе си не са органи на съдебната власт, то това разграничение следва да бъде отразено и по отношение на приходите и разходите, които се отнасят за тях.

Аз считам, че по-доброто разрешение е това по предложение А, а именно всички приходи от дейността на органите на съдебната власт, като се допълни и съдиите по вписванията, да бъдат включени към приходната част на бюджета и изрично да се запише, че разходите по издръжката на съдиите по вписванията тогава вече няма проблем да бъдат към бюджета на съдебната

власт. Ако обаче не, тогава предложение Б е ясно: няма приходи, няма и разходи.

Второто ми предложение е свързано с разпоредбите на **чл.387, глава 20, раздел IV** „Управление на имуществото на съдебната власт“. Предложението ми е в **чл.391, ал.4 и ал.5** да бъде направена една добавка, като се включи следното: *„При извършване на дейностите по ал.3, т.1-7, Главна дирекция „Охрана“ осъществява необходимото взаимодействие с ВСС и с административните ръководители на органите на съдебната власт“*.

И ал.5: *„Правилата и нормите за безопасност, охрана при проектиране, строителство, реконструкция, модернизация и т.н. на обектите на съдебната власт се определят с наредба на министъра на правосъдието, съгласувана с министъра на регионалното развитие и благоустройството и с ВСС“*.

Какви са ми мотивите? В глава 20, раздел I е отразено в чл.370, ал.1 от ЗСВ, че *„взаимодействието между съдебната власт и изпълнителната власт се осъществява и по отношение управлението имуществото на съдебната власт“*. Това е чл.370, ал.1, т.6.

От друга страна, раздел V на сега действащия закон „Охрана“, в чл.391, ал.3, отнасящи се до правомощията на ГД „Охрана“, указва, че тя *„организира и осъществява охраната на съдии, прокурори...“* и т.н., *„осигурява реда в съдебните сгради и сигурността на органите...“*, да не изброявам всичко, *„и извършва съгласуване на проекти и дава становища за въвеждане в експлоатация на сгради на съдебната власт по отношение на охраната и безопасността“*.

Това изменение следва да намери приложение в предлагания от мен вариант, защото и глава 8 от Закона за устройство на територията определя възложителите в инвестиционния процес по отношение на инвестиционното проектиране и разрешаване на строителството, където по искане на инвеститора се извършват съответните съгласувания, а тези съгласувания, които прави ГД „Охрана“ и са визирани в чл.391, ал.3, т.9, следва да бъдат такива, свързани и с разпоредбата на ал.5, т.е. съгласувани и с ВСС, който е и възложител по отношение на инвестиционното проектиране.

Затова считам, че следва тези две допълнения, които визирах, да бъдат включени в проекта, защото по този начин ще се осъществи действително взаимодействие между Министерството на правосъдието и Висшия съдебен съвет по отношение на тези процеси.

Това са моите забележки по отношение на проекта. Моля наистина да бъдат включени, тъй като те имат съществено значение за дейността на ВСС за в бъдеще и по отношение на бюджета, и по отношение на управлението на недвижимите имоти.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Благодаря, г-н Кожарев!

Думата за становище има г-н Ясен Тодоров. После г-жа Георгиева. Заповядайте!

ЯСЕН ТОДОРОВ: Аз ще бъда съвсем кратък. Първото нещо е чисто организационно - за работата на Съвета за съдебна реформа. Миналата седмица членовете на ВСС, предполагам, че всички са получили писмо от едно магистратско сдружение, което не е било допуснато до участие в съвета. За разлика от него, в съвета участват доста неправителствени организации с право на глас, равно на гласа на ВСС и на магистратските сдружения. Така

че не знам чисто организационно дали е правилно, или неправилно недопускането на това сдружение, но като призив е към съвета (съжалявам, че не е тук министърът), ако има становища от това сдружение, все пак те да бъдат разгледани.

Второ. Такива становища по законопроекта са представени от Камарата на следователите в България, но в проекта за изменение на закона не виждаме нито едно от тях да е възприето. Само ги маркирам в две основни насоки. Едното е за института на младшите следователи, другото е за статута на шефовете на отделите. Няма да влизаме в дискусия за нивото на разследването, досъдебното производство, какви са причините. Мисля, че са много аргументирани предложенията на Камарата, особено второто, което е за това шефовете на отделите да бъдат административни ръководители, избирани от Съвета с мандат и ясно очертани задължения и отговорности, за разлика от положението, което е в момента, когато окръжният прокурор наистина, както му скимне, в деня пет пъти може да смени завеждащия на съответния следствен отдел. Това е напълно в синхрон с идеята за децентрализация на прокуратурата и все пак някаква независимост на разследващите органи.

Втората ми отметка по закона е в **чл.39б, ал.2**, както действа сега, това урежда работата на местните етични комисии. От три години Съветът предлага да се даде възможност членовете на местните етични комисии да имат право на втори мандат, защото когато имат право само на един мандат, в малките органи на съдебната власт не може да се сформира. В момента в много органи изтича мандатът на първите етични комисии, не могат да се сформират местни етични комисии, което натоварва съответно комисиите на горния орган. Чисто техническа е редакцията. Мисля,

че около това няма никакви особени спорове. Сблъсквали сме се в практиката с този проблем и наистина е по-добре да има етични комисии в съответния орган, и най-вече с оглед на вече ограничените правомощия на тези комисии - те ще дават най-вече становища за притежаваните качества на магистратите. Според мен ще е правилно изменение, ако им се даде право на втори мандат.

Последният момент, на който искам да обърна внимание (на него обърна внимание г-жа Итова), е атестирането на членовете на ВСС. Наистина звучи като някаква загриженост за самите нас, но в крайна сметка бяхме свидетели съвсем наскоро, като изтече мандатът на инспекторите в Инспектората към ВСС. Върнаха се на местата, където са били. Каза се, че могат да участват в конкурси и т.н. Идеята на законодателя, когато беше предвидил възможност членовете на Съвета и на Инспектората да бъдат възстановявани на по-високи длъжности, стъпваше именно на това, че няма възможност те да бъдат атестирани. Тръгнаха никакви разговори в тази насока да се връщат членовете на Съвета и инспекторите, където са били, но да бъдат атестирани за периода, в който са работили като членове на Съвета и като инспектори, защото те са вършили някаква работа, и то за не кратък период от време. Считам, че много уместно ще бъде да има разпоредба, която да дава възможност освен инспекторите, както е предвидено, и членовете на ВСС да бъдат атестирани за 5-годишния период (реплика: кой ще ги атестира?). Ами следващият Съвет. (Говорят помежду си.)

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Искам да отбележа (намесва се Д.Узунов: г-жо Карагъозова, на микрофона), че в предлаганите промени отново остава разлика в режима на възстановяване на

членовете на ВСС, и от друга страна на членовете на Инспектората, за възстановяване на членове на Съвета, на инспекторите и цялата категория лица по чл.195, ал.3.

ЯСЕН ТОДОРОВ: Трябва един от двата принципа да се приложи.

ГАЛИНА КАРАГЬОЗОВА: Да, или единия принцип да се приложи за трите категории лица, или другия.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Връща се на заеманата длъжност.

ЯСЕН ТОДОРОВ: Но тогава да бъдат атестирани и за периода, за който са изпълнявали тази длъжност, за да могат да участват в последващи конкурси.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Да, ама как твоята атестация като член на ВСС ще я приравни на атестация на действащ магистрат?

ЯСЕН ТОДОРОВ: Нали самооценка ти се дава.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Ако се подходи към атестиране на членове на Съвета, трябва да се уреди каква ще бъде последицата на тази атестация - ще се приравни на атестирането на магистрат като оценка крайна, или каква ще бъде последицата и значението? (Говорят помежду си; шум в залата.)

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Заповядайте, г-жо Георгиева!

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Виждам, че с проекта за изменение на ЗСВ е направен доста успешен опит да се избегнат някои проблеми, които сме имали в дисциплинарните производства, особено касаещи състава на дисциплинарния състав и колизията с предложителите, тези, които участват в предложението, като предложителите не може да бъдат от Съвета. Това както е добре, според мен и малко ограничава възможността на Съвета за контрол върху дейността на магистратите, особено когато виждаме,

че има такива нарушения при атестациите (най-вече те се откриват, когато идват сигнали, няма значение какви). Само че при положение, че са изключени членовете на Съвета от предложителите, аз за себе си мисля, че е добре да бъде изключен и министърът на правосъдието, защото винаги участието в такава процедура на министъра на правосъдието вкарва един политически привкус, за мен лично. Изказвам собственото си мнение.

Какви са правомощията на министъра на правосъдието? Да ръководи заседанията на ВСС. Той стои малко далеч от дейността на магистратите, от конкретната им дейност, дори стои далеч и от работата на комисиите, та ако щете и на Инспектората за в бъдеще. Според мен би могло да се помисли по този въпрос в контекста на независимостта на съдебната власт. Той не решава, но той е предложител. Нали по това предложение трябва да се произнесем. Ами когато има един конкурс и когато има някакво висящо дисциплинарно производство, познайте по какъв начин ще бъде оценена личността на този кандидат в конкурс, особено ако кандидатства за административен ръководител.

Другото, което сте се опитали да направите, според мен успешно, това е за дисциплинарната отговорност на членовете на ВСС. Струва ми се, че в **§ 148, чл.306, ал.2** би могло двата вида наказание, които са предвидени за членове на ВСС, да бъдат формулирани като точки за по-голяма прецизност.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Редакционно?

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Редакционно, да. И в ал.3, където са определени нарушенията, а именно системно неизпълнение или друго тежко нарушение на служебните задължения и тежко накърняване на престижа на съдебната власт, нарушения, които член на Съвета е допуснал, ми се струва, че ако за тези нарушения

има някакво ...определение, ще бъде много ясно. За двете нарушения, които касаят дейността на членовете на ВСС, т.е. нарушенията. Аз го разбирам, че става въпрос за членовете на Съвета, в ал.3, с оглед наказанията, които се налагат за провинения, допуснати от членовете на Съвета, и те са две - системно неизпълнение или друго тежко нарушение на служебните задължения и тежко накърняване на престижа на съдебната власт.

МИЛКА ИТОВА: За дисциплинарните да кажа. Направи ми впечатление, че се увеличава срока за погасяване по давност на наложените дисциплинарни наказания на пет години за магистратите, но ми направи впечатление, че за държавните съдии-изпълнители се предвижда този срок да е една година.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Карагьозова.

ГАЛИНА КАРАГЬОЗОВА: Само една реплика по отношение на първото възражение на колежата Георгиева по отношение на правомощията на министъра. Те са в синхрон с чл.130в от Конституцията.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Принципът на разделението на властите не изключва и баланса, и навлизането на една власт в домейна на друга е точно с оглед на взаимния контрол и възпиране. Между тях няма „Китайска страна“, между отделните власти, има и взаимодействие. А имаше случай, когато беше обявен за противоконституционен, и то текст на не обикновен закон, ами закон, с който се изменя Конституцията, в който беше предвидена възможност при...2005 г., не само ВСС, ами и Народното събрание да освобождава тримата големи. Това беше обявено за противоконституционно, защото наистина представлява нарушаване на разделението на властите.

ГАЛИНА КАРАГЬОЗОВА: Втората ми бележка беше по отношение на текста на **326**. Предлага се изменение по **§ 164**, това, което спомена и г-жа Итова, създадената нова ал.2, дисциплинарно наказание по 308, ал.1, т.5 се заличава пет години след изтърпяването му. То не касае всички магистрати, както каза г-жа Итова, а само административните ръководители, защото т.5 е за тях. Но има разлика с режима по ал.1, който е общият режим, заличаване в рамките на една година. И такава огромна разлика, драстична разлика (говорят помежду си). Някакъв баланс трябва да се намери. Действително към административните ръководители изискванията са завишени, но разликата между една година и пет години вече е прекомерно тежка.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жа Петкова. После г-жа Ковачева, после г-жа Найденова.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Моят коментар беше по тази тема, във връзка със срока. Тъй като заради по-високите изисквания към административните ръководители законът въвежда и специфично наказание - освобождаване от длъжност, няма логика срокът на заличаване да не е общият срок, както по отношение на останалите. И ако се спазва логика специално наказание за административните ръководители, трябва да се подчини на общия ред, заличаването трябва да е при общия режим.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Не става дума за ограничаване на трудови права, а да бъдеш началник. Началник, това не значи, че да бъдеш ръководител, е изпълнение на някаква трудова функция, ти си магистрат първо.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Петкова.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Подкрепям това, което г-жа Георгиева каза, и особено да се уточни за използваните в ал.3, §

148, чл.308, ал.3, изменението за равното освобождаване от длъжност на членове на ВСС...системно неизпълнение или друго тежко нарушение на служебните задължения, защото докато при съдиите и прокурорите това е системно, по-скоро друго са формулирали, системно неспазване на сроковете, и е казано дори кога е системно. Тук трябва да се уточни какво е системното неизпълнение. Дори едно и също нарушение два пъти трябва да се допусне, за да се приеме за системно. И също така тежко накърняване на престижа на съдебната власт. Кога е тежко и кога не е тежко накърняване на престижа? Защото просто се прави разлика между нарушенията на съдията и на членовете на ВСС. Върху това да се помисли и да се прецизира.

Във връзка с **чл.310** за сроковете. **В § 149** се предлага ал.1, изречение второ да се отмени. Аз смятам, че не е уместно да се отмени, защото то е категорично и ясно, че когато сроковете, уредени в изречение първо, са изтекли, дисциплинарно производство да не се образува. Ако отпадне това изречение, това ще означава, че при изтекли срокове ще се образуват производства, ще вървят в цялата процедура и най-накрая ще се установи, че все пак са изтекли. Затова предлагам да остане този текст, той е много точен и не виждам основание сте приели да отпадне.

В ал.2, за производството пред дисциплинарния орган, кога трябва да приключи - до 3 месеца. И тук казва, че този срок може да бъде продължен до 6 месеца. Считам, че е по-добре **да не е „до 6 месеца“, а да е „с 6 месеца“**, защото как ще се прецени примерно дали да е два месеца, или три месеца, **„продължава се с 6 месеца“**. Това е в ал.2, изречение второ на предложениия текст.

Този текст, в който се говореше за петте години. Мисля, че е уместно с даване на този 5-годишен срок. **Новата ал.6**, в случаите по **ал.5, т.7**, дисциплинарно производство не се образува, когато са изтегли 5 години от извършване на нарушението. Това е много важен текст, защото и досега имаше именно такива случаи, когато от откриване на нарушението, но може да се открие в един много по-късен момент от самото допускане на нарушението. Сега поне се въвежда един 5-годишен срок, че дотогава може да се търси отговорността. Този текст аз го одобрявам и е редно да остане. Има някои бележки, но общо взето уредбата не променя съществено досегашната. Имаме практика създадена, съобразена е...

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Лазарова.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Г-жа Георгиева каза за предложенията на министъра на правосъдието. Аз искам да отбележа, че в чл.130 в Конституцията изрично е записано, че министърът може да прави предложения, но предложения за назначаване, понижаване, преместване и т.н. в длъжност. Искам да обърна внимание, в § 70, чл.169, ал.3 и ал.4 е предвидено министърът на правосъдието да прави предложения за административни ръководители на органите на съдебната власт, което, ако приемем, също е намеса в независимата съдебна власт.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Пунев отговори на тази забележка.

Г-жо Петкова.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Институтът на съдебните заседатели така, както е уреден и така, както и сега с промяната не се предвижда обучение на съдебните заседатели на национално ниво може би, или от института, който се занимава с обучението на

съдебни служители, на съдебни кадри, и изобщо да обучава кадрите, които работят в съдебната власт. В същото време съдебните заседатели тук ги наричат „непрофесионални съдии“. Действително голяма част от тях са такива, с липса на достатъчно познания както за структурата на съдебната власт, така и за законодателството, и затова считам, че трябва да се предвиди едно обучение, което да е начално, след полагане на клетвата, което да се осъществява по една от формите на НИП. Може да е дистанционно, може да е по всякакъв друг начин, но да има такова обучение. Обучението, което досега е предвидено, от съдебните администратори да бъде текущо за мандата на съдебните заседатели. В този смисъл предлагам, това е на стр.8, **§ 20, чл.73, ал.3**, в срок, както е предвидено тук, до 3 месеца след полагане на клетвата да се организира начално обучение от съдебния администратор, предлагам следния текст: ВСС изпраща на НИП списък на положилите клетва съдебни заседатели от страната за провеждане на първоначално обучение по методология, утвърдена от УС на НИП. Защото в този текст се предвижда методологията да е утвърдена от Пленума на ВСС. Мисля, че УС на НИП може, и е редно той да утвърди тази методология. И да се добави **нова алинея 4**, която да урежда текущото обучение - съдебният администратор или административният секретар на съответния съд провежда текущо обучение на съдебните заседатели през време на мандата им по график, утвърден от административния ръководител на съда. По този начин мисля, че ще се уреди много по-добре въпросът за обучението на съдебните заседатели.

Във връзка с определяне на обезщетенията, чл.75б. Той е много съществен и може би трябва да се помисли. Държавата защитава съдебните заседатели (това „защитава“ някак си...) при

изпълнение на техните служебни задължения и ги обезщетява за вреди, които са им причинени при или по повод изпълнение на техните служебни функции. Размерът на обезщетението се определя по реда на чл.75а - това е наредбата, която се предвижда да се приеме от Пленума на ВСС. Не е ли уместно тук да се предвиди по какъв ред - по ЗОДОП ли ще бъдат тези обезщетения, или така ще се предвиди в наредбата размер на обезщетение, и в такъв случай ще им се изплати обезщетение по наредбата. Тук малко е неясно. Трябва да се предвиди реда. А ал.2 пък е още по-важна, защото тя предвижда обезщетяване при условията на ал.1, вредите, причинени на техните съпруг, възходящи или низходящи поради изпълнение на служебните задължения на съдебните заседатели. Това трябва да се прецизира, или дори да отпадне. Аз разбирам, философията е такава, че да имат една стабилност съдебните заседатели, че във връзка с изпълнение на техните служебни задължения в съда някак си ще бъдат защитени, или по-скоро, както казах, обезщетени, ама по какъв ред. По този начин - с една наредба.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Благодаря, г-жо Петкова.

Г-жо Неделчева, заповядайте!

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Благодаря! Само една реплика по темата „съдебни заседатели“, колеги. Понеже миналата година Съветът организира обсъждане на ЗСВ по съдилища в цялата страна и изготвихме обобщено становище (то е пред мен), навсякъде, от всички съдилища, които посетихме, категорично се възрази против идеята съдебните заседатели да се избират от общинските съвети. Този режим и регламент е останал в този вариант, не е съобразен. Аз бих искала, разбира се, ако съдия Пунев желае, да каже имало ли е въобще мислене, нагласа за

такава политика по нов начин уреждане избора на съдебните заседатели. Съдиите масово, масово недоволстват от така конструирането им чрез общинските съвети.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Защо недоволстват? Че са политизирани ли?

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Политизирани и непрофесионално подготвени, приоритет се дава на политическите партии, които си предоставят кандидатурите.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Този въпрос наистина, да си призная, не сме го съобразили.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Понеже така бяха поставени нещата навсякъде в съдилищата.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, г-н Талев иска да направи коментар на забележките и предложенията, които г-жа Петкова даде.

ЛЮБОМИР ТАЛЕВ: По 75б, ал.2, доколкото разбрах, сте видяла новата редакция, която правим, че размерът на обезщетенията се определя с наредбата. Логиката ни да го запишем по този начин в закона, е била, че става въпрос все пак за устройствен Закон на съдебната власт, който не може да се занимава с определяне на методики за обезщетения, тук има технически въпроси вече. Според нас няма проблем такова препращане, което предлагате, да залегне в наредбата.

Искам да взема отношение, понеже стана въпрос за някакво НПО, което не е било допуснато до участие в Съвета по съдебна реформа. Има си правила за участие в съвета. Всеки, който отговаря на тези правила и се е включил в съответните срокове, е бил допуснат, не сме цензурирали никого. Не стана ясно кое е това НПО. Становището нека да се изпрати, ако не е

изпратено, в писмена форма естествено. Най-малкото целта е била и мисля, че и действията на екипа на министерството го доказва, да изключи някого от дебати по съдебната реформа.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Благодаря!

Г-жа Карагьозова.

ГАЛИНА КАРАГЬОЗОВА: По отношение предложението на г-жа Петкова, коментирала измененията в чл.73, § 20, чл.73, ал.3, да се организира начално обучение на съдебните заседатели, като методологията да се утвърждава от НИП и да се възложи на НИП обучението, считам, че това разрешение не е удачно. Подобро е разрешението, дадено в проекта на ЗИД на ЗСВ дотолкова, доколкото в самите правомощия на НИП, разписани в чл.249, обучението на съдебните заседатели изобщо не фигурира. Те подпомагат работата на конкретните съдилища, затова е много по-разумно предлаганото в самия законопроект тяхното обучение да се организира от съдебния администратор или от административния секретар на съответния съд, с оглед конкретните специфики в съда и конкретната работа. И понеже става дума за методология, касаеща един институт общо на правосъдието, редно е да бъде утвърдена от Пленума на ВСС. Националният институт на правосъдието просто няма място в определянето на правилата.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Петкова.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: За сведение на г-жа Карагьозова, ако обърне внимание, да отвори сайта на НИП, в раздел „Съдебни заседатели“ е посочена нормативна база, вътрешни правила и методология, дори и съдебният заседател...Това е в противоречие с това, което каза, че НИП няма място тук за обучение, защото в раздела за НИП, което говори пък г-жа Кузманова, трябва да се прецизират правомощията на НИП и да се добавят и съдебните

заседатели, ако липсват. Но ще ви кажа, че тази методология е приета през м.януари, дори не знам дали не е и през м.март, и е изготвена от БИПИ. Това е по проект на методология за първоначално обучение на съдебни заседатели. Ние дори и не знаехме в УС, и вие от ВСС. Тази методология е изготвена от съдия от Наказателното отделение на Софийския районен съд, преподавател в НИП - Анелия Щерева, Калина Георгиева - съдебен администратор...Велико Търново, и двама специалисти от БИПИ. Това са хората, които определят начина на обучение на съдебните заседатели. В същото време, Вие не знаете, г-жо Карагьозова, мисля, че ако знаехте, Вие щяхте да положите още по-големи усилия, за да може тези съдебни заседатели да бъдат обучени и действително да не се прескача и на административните секретари да е обучението изцяло, а ще бъде в НИП, когато ще може след полагане на клетвата да ги запознаят с нормативната база, с всичките тези неща, с които те ще работят през своя мандат, и след това вече в текущото обучение могат да се прилагат тези методологии. Действително УС би могъл да е компетентният орган.

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Колега Петкова, конкретиката, която внесохте, всъщност подкрепя моето становище, че Пленумът на ВСС е този, който трябва да е компетентен да приеме методологията.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жа Георгиева.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Според мен трябва да обърнете внимание, това е мое виждане, на критериите, които определят кои лица могат да бъдат съдебни заседатели. И примерно възрастта, която е минимум 21 години, може би трябва да се вдигне поне до 30

години и ще кажа защо. Защото излиза, че съдебните заседатели понякога са доста млади, наистина. Аз нямам против това, че млади хора биха участвали от името на обществеността, но не може.. /Чува се Я. Тодоров: Няма житейски опит./ Трябва да имат зрял поглед върху проблемите, особено ако става въпрос за тежки наказателни дела, не бива толкова млади хора да се вкарват в такива дела.

И друго, на което искам да обърна внимание е ал. 2. - Съдебни заседатели във военните съдилища могат да бъдат генерали, адмирал и офицери, макар че военните съдилища, може и да се стигне до тяхното отмиране. Но, представете си как с оглед специфичната им подсъдност един генерал и адмирал ще заседава в съдебния състав и ще бъде обективен. Затова, моля да се помисли в тази насока.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: А за възрастта, бихте ли дали... До 25 години?

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Ами, това е по-нормално. Те са по-млади и от най-младите съдии.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Колева.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Тъй като вече започнахме да говорим с една конкретика, която аз лично не намирам за кой знае колко удачна в..., но в същото време мисля, че има едни принципни пропуски, които са важни за Съвета. Искам да се спра на две от тях. вече стана дума за евентуалното допълване на чл. 9 - принципът на случайното разпределение, което сега можем да приемем, че е съобразен и със съответната материя дотолкова, доколкото той се прилага там където има колегии и съответно отделения, и отдели в прокуратурите, но, според мен трябва да се допълни и със съобразяване степента на натовареност, защото на практика и в момента степента на натовареност на отделните магистрати се

съобразява и в случай на свръхнатовареност те се освобождават от разпределение на делата, само че това се прави без легализация или без законово разрешение. Правим го съобразно методическите правила, които ние сме дали към съдилищата. Затова мисля, че е редно да бъде съчетан и този подход при случайното разпределение на делата, за да бъде много по-изчистено, много по-ясно и законово регламентирано, защото това е важно.

Второто ми предложение, е свързано с една дейност, която предстои да извършваме. Става въпрос за реформата на съдебната карта и става въпрос за случаи, в които е възможно да се наложи освобождаване на магистрати тогава, когато имаме пълно закриване на орган на съдебната власт и липса на съгласие от страна на магистрат за преназначаване в друг орган. Съобразно чл. 194 ние имаме възможност да преназначим, заедно със съответния щат магистратите от органи, които се закриват или чиято численост се променя. Но тогава, когато имаме пълно закриване на орган на съдебната власт и магистрата няма желание да се прехвърли, ние нямаме изрично основание за неговото освобождаване, ако той не даде съгласие за освобождаването си. Затова сме коментирали с колеги, че в чл. 165 би трябвало да се предвиди такъв краен вариант на освобождаване, в случаите на чл. 194, при закриване на орган на съдебната власт, когато съдията, прокурорът или следователят не желаят преназначаването. Това са двете ми предложения за допълнения.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Да отговоря на първия Ви въпрос, за освобождаването на магистрати поради закриване на ... Основанията за освобождаване на магистрат са определени на конституционно ниво, това е в чл. 130, ал. 6. ..8-ма и те са изрично

посочени. Не може да се излезе извън тях и върху закона да се определят основания, които ги няма в Конституцията. И просто нищо не можем да направим, защото...

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Ами, така излиза, че не можем да закрием даден орган.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: А, защо?! Дава му се възможност да се премести, защото той е несменяем и изобщо не може да бъде освободен поради съкращаване. Сега, щом не желае - това си е оставка. Заради стабилността на магистратите не може законово да се разширяват или стесняват основанията. Със закона ние не можем да променим онова, което е посочено в Конституцията, заради стабилността на магистратския статут.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Да, разбирам.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Просто нищо не можем да направим. Това, което казвате има своя разум обаче не е възможно.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Заповядайте, г-жо Ковачева.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Аз искам да обърна внимание на текста на чл. 234 от ЗСВ, който касае ... Казано е в предлаганата редакция „комплексна оценка „много добра“ от последното периодично атестиране“. Същевременно в чл. 196 се казва, че имаме предварително атестиране на три години, пет години за статут за несменяемост и след още пет години - периодично атестиране. Въведена е и фигурата на извънредното атестиране. Корелацията между двата текста показва, че трябва да имаме пет години атестиране за несменяемост и още пет за редовно

периодично атестиране и едва тогава вече може да се иска ранг. Ако четем стриктно разпоредбата на чл. 234. Може би трябва да обмислим варианта дали и атестирането за несменяемост, или извънредното атестиране...Така, чисто житейски пресметнати сроковете, ранг може да се получи след 10-тата година. Поне моят прочит на текста, съчетан с този на чл. 196 е такъв.

На следващо място, отпаднало е изискването за висока квалификация и образцово изпълнение на служебните задължения. Вярно е, че този текст в действащия закон създаваше много спорове и дискусии във ВСС и в съдебната практика; вярно е, също така, че ние не запълнихме тези понятия с конкретно съдържание, което да прилагаме и всъщност се придържахме към атестационните оценки „много добра" и, че този факт сам по себе си означава и високо професионално изпълнение на служебните задължения, но мисля, че е удачно да се обсъди поставянето и на някакъв допълнителен критерии, защото другия вариант, предлагания, е комплексната оценка да решава въпроса...

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Това е идеята.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Това е идеята сега, добре. Ами, тогава остава само бележката ми да се обсъди въпросът с сроковете.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, не виждам повече желаещи за изразяване на становище по законопроекта. Предлагам да прекратим обсъждането на проектозакона. Да благодарим на г-н Пунев и г-н Талев, доколкото разбираме имат спешен ангажимент в Министерство на правосъдието.

Заповядайте, г-н Пунев.

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ: Искам да изразя задоволството си от срещата, беше много ползотворна и много конструктивни предложения се направиха, от които може би голяма част ще съобразим. Това беше един успешен дебат между колеги и дано да стигне до Парламента.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Ще направим всичко възможно стенографския протокол до понеделник да бъде готов и ще бъде предоставен, за сведение и съобразяване, евентуално.

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: /към Б. Пунев/По-скоро ние трябва да Ви благодарим, че се нагърбихте с тази тежка мисия да ръководите Работната група.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Ние също благодарим за това съвместно обсъждане на проектозакона. Да се надяваме, че много от разумните идеи, които казахме Вие ги оценявате и ще намерят отражение.

ЛЮБОМИР ТАЛЕВ: Аз също искам да благодаря за времето което ни отделихте, за предложенията които споделихте с нас, за това, че изслушахте и нашите аргументи. Само ще отбележа, че нашата среща е едно доказателство за правотата на думите на съдия Пунев, че когато между властите има не китайски стени, а диалог, разбира се, в рамките на тяхната компетентност и сътрудничество, нещата винаги се получават с много добри резултати.

Благодаря.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, остана да ви изпратим.
Благодаря ви!

/Благовест Пунев и Любомир Талев напускат залата/

Колеги, предлагам да закрием заседанието.

/Закриване на заседанието - 14, 25 ч./

Стенографи:

Зоя Костова

Таня Младенова

Невенка Шопска

Лидия Здравкова

/Изготвен на 14.05.2016 г./

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ДИМИТЪР УЗУНОВ